

Nezmisljivi Papež Pij XI.:
Če že obstaja totalitaren režim – totalitaren v praksi in teoriji – je to režim Cerkve, saj Cerkev človek pripada na totalen način. (18.9.1930) (Enciklopedija Slovenije, 13. zvezek)

Kardinal Vagnozzi:
Samo s skupnimi močmi vseh treh varnostnih služb KGB, CIA in Interpola bi morda lahko dobili vsaj približen podatek o celotnem bogastvu Vatikana in kje vse se nahaja. (Ronald Cooke, Vatican Jesuit Global Conspiracy)

Zgodovinar Karlheinz Deschner:
Na svetu ni organizacije, ki bi bila »v antiki, vključno s srednjim in novim vekom ter posebno v 20-tem stoletju tako obremenjena z zločini, kot krščanska cerkev, prav posebno rimsko-katoliška cerkev.« (Kdo sedi na Petrovem stolu, 3. del)

Razmisli in sodeluj

Časopis za ljudi, ki iščejo resnico

www.zrtve-cerkve.org, razmisli.blog.siol.net

BREZPLAČNO

št. 12-13, junij 2012, letnik 6

ŠOKANTNO

Vrednost cerkvenih nepremičnin v Sloveniji okoli 800 milijonov evrov Katoliška cerkev je lastnik ali solastnik več kot 31.000 nepremičnin

Po podatkih Geodetske uprave Republike Slovenije je skupna posplošena tržna vrednost cerkvenih nepremičnin na dan 22.5.2012 okoli 800 milijonov evrov, cerkev pa je lastnik ali solastnik neverjetnih 31.313 nepremičnin (v izključni lasti okoli 27.000), njihovih sestavin pa je 38.384. Gre za nepremičnine, ki jih imajo nadškofije, škofije, župnije, redovi, ne obsega pa nepremičnin, ki so v lasti drugih cerkvenih organizacij, npr. katoliških društev, podjetij ... Med nepremičnine spadajo stavbe oz. njihovi deli in zemljiške parcele (stavnice, kmetijske ...), katerih površina je več kot 40.000 ha.

Šokantno

Vrednost cerkvenega premoženja je izjemno velika, kar postavlja na laž katoliško cerkev, ki ves čas poudarja, da je revna. Revna vsekakor je, vendar ne v premoženjskem smislu, temveč s pozitivni dejanji. Kako si lahko reven, če imaš premoženje v vrednosti 800 milijonov evrov, če ne še več, kajti po vsej verjetnosti v seštevku niso vse cerkvene nepremičnine. Če bi upoštevali vrednost vseh nepremičnin, ki spadajo v cerkveno sfero, bi bila vrednost teh nepremičnin po vsej verjetnosti blizu milijarde evrov. Katera privatna organizacija je še tako bogata v Sloveniji? Cerkev – revna kot cerkvena miš!? Kdaj je to bilo? Takrat, ko je ni bilo. Mit o revni cerkvi je sedaj Geodetska uprava Republike Slovenije dokončno razbila.

Komunisti odvzeli cerkvi samo delček nepremičnin?

Katoliška cerkev je v postopku denacionalizacije dobila vrnjenih nepremičnin za okoli 200 milijonov evrov, nekaj pa še bo. Vsega vrnjenega premoženja bo za okoli 250 milijonov evrov. Če je vrednost odvzetih nepremičnin okoli 250 milijonov, vrednost vseh njenih nepremičnin pa okoli 800 milijonov evrov, je jasno, da je komunistična Jugoslavija odvzela cerkvi malo nepremičnin. Ali pa je cerkev

kljub svoji zatrjevanji revščini v času komunizma na veliko pridobivala nepremičnine. Mogoče tako, da je duhovnik stal ob umirajočem, ko je ta delal oporoko? Jih je kupovala? Če da, ali ni bila revna? Denar iz tujine? Ali je kakšen drug razlog za to neskladje?

Duhovnik dr. Stres o višini dolgov

»Po mojem vedenju znašajo med 300 in 400 milijoni, in ne med 800 in milijardo evrov«, je izjavil dr. Stres. (Reporter, 21.5.2012) Če je temu res tako, potem vračilo teh dolgov sploh ne more biti problem. Cerkev naj proda svoje nepremične, ki jih ima okoli 30.000, skupna vrednost je sedaj znana in znaša okoli 800 milijonov evrov, in poplača upnike. Pa še ostalo ji bo mnogo nepremičnin ali denarja. Če bi cerkev prodala vse svoje premoženje, bi lahko dobila stotine milijonov evrov, zato je nerazumljiva naslednja Stresova izjava: »Če bi prodali svoje premoženje, da bi z njimi napolnili sklad, bi morali ti isti verniki, ki bi bili iz njega vsaj simbolično poplačani, več darovati, da bi lahko Cerkev razvila kakršnokoli dejavnost.« (Reporter, 21.5.2012) Pater Bogdan Knavs je namreč predlagal, da bi cerkev ustanovila solidarnostni sklad, iz katerega bi se poplačalo dolgov, dr. Stres pa meni, da takšnega sklada ne bi mogli napolniti z dovolj sredstvi. Glede na izjemno cerkveno bogastvo, je Stresova izjava samo bežanje pred

odgovornostjo, predvsem pa pred poravnano krivic, ki jih je cerkev storila, ne pa neko realno stanje. Te pa je dolžna popraviti glede na svoj nauk, saj pravi, da je potrebno po načelu pravičnosti krivico popraviti, tudi s plačilom odškodnine. Samo v Ljubljani ima cerkev nepremičnine v vrednosti kakšnih 200 milijonov evrov in izkupiček od prodaje le-teh bi zelo oplemenitil »Knavsov« sklad. Ali ni pravično, da jih proda in poravnava povzročeno škodo?

Ordinariati, redovi in župnije v bivalne kontejnerje

Če bi cerkev prodala vse svoje nepremičnine, da bi poplačala svoje dolgov, ki po Stresu znašajo največ 400 milijonov evrov in bi zaradi nizke dosežene cene ostala brez prostorov za delovanje, lahko najame bivalne kontejnerje ter v njih uredi svoje ordinariate in drugo. Ker je Bog v vsakem človeku in ga v cerkvah ni najti, ni namreč znano, da bi ga kdo tam videl, izguba cerkva ni bistvena z vidika vere. V kontejnerjih pa seveda ne bi bili sami, saj v njih biva mnogo ljudi – ljudje, ki so mogoče revni ravno zaradi cerkvene ideologije, ki ves čas podpira delitev na revne in bogate. Seveda cerkev ne spada med revne, vendar očitno prihaja čas, ko se bo plošča obrnila in bo pristala tam, kjer ji je mesto. Ve se, kje je njeno mesto.

»Večno« iskanje odgovornih

»Sporno cerkveno gospodarsko zgodbo moramo razčistiti do konca. Dokler ne bo razčiščena do konca, tako dolgo bo verodostojnost Cerkve kot ustanove in verodostojnost njenih voditeljev vprašljiva, kajti pri vsaki besedi, ki jo bodo izrekli v javnosti, bodo lahko dobili servirano: Vi nas že ne boste učili, saj ste sami podpirali ali delali stvari, za katere trdite, da naj bi jih drugi ne počeli.« pravi moralni teolog dr. Ivan Štuhec. (Družina, 1.1.2012) Nihče od visokih klerikov noče priznati krivde za polom. To je znana zgodba. Kako dolgo bodo še iskali krivca? Dokler zadeva ne bo potonila v pozabo? Še dlje? Ali tako dolgo, da bodo pomrli? Točno se ve, kdo je kriv, vendar pa so ti na zelo visokih cerkvenih položajih in tako praktično »nedotakljivi«. Kdor bi jih imenoval, tvega večni pekel?! Kdo od klera si upa imenovati za krivca kakšnega nadškofa, če mu lahko sodi samo Vatikan? Krivi so torej drugi. Ali bo cerkev na koncu kot krivca proglasila kar svojega katoliškega boga? In ga poslala v pekel, kjer bo večno ločen od Boga?

Vlado Began

Več o bogastvu katoliške cerkve je na spletni strani www.bogastvo-cerkve.org

Vedno več izstopov iz cerkve

V zadnjem času se povečuje število izstopov iz katoliške cerkve. Še posebej je to vidno po 25. marcu 2012, ko je na referendumu padel družinski zakonik, pri čemer je cerkev odigrala zelo pomembno vlogo.

Cerkev je namreč s svojo agitacijo pripomogla k padcu zakonika, ki je prinesel napredek na področju varstva človekovih pravic. Ni se prvič postavila proti človekovim pravicam, zanje je samo takrat, ko so v njeno korist. Zanimivo pa je to, da je cerkev, čeprav je na referendumu uspela, po drugi strani doživela hud debakel. Zakaj? Kljub cerkveni agitaciji proti zakoniku, se je namreč zelo malo vernikov sploh udeležilo referendumu, še manj pa jih je glasovalo po cerkvenih ukazih. Proti zakoniku je bilo samo kakšnih 300.000 njenih vernikov od 1,4 milijona, kolikor naj bi bilo vseh. Kaj se bo zgodilo s tistimi, ki niso ubogali klera, kar je njihova temeljna dolžnost, ki obstaja tudi, če izstopijo iz cerkve? Izobčenje z večnim peklom? Referendum o družinskem zakoniku je pokazal, kako malo podpore ima cerkev v družbi. Ljudje vedno bolj spoznavajo pravo bit katoliške cerkve. Vedno bolj spoznavajo njeno nasilno naravo, njen protustaven nauk, njeno nemoralno dejavnost ... Zato se vedno bolj obračajo proč, zato jih vedno več izstopa. Kot je bila cerkev proti človekovim pravicam v primeru družinskega zakonika, tako je proti človekovim pravicam tudi pri izstopih iz nje. Poleg tega, da »prisilno« krsti dojenčke (oseba se ne more svobodno odločiti o vstopu v cerkev oz. versko skupnost, čeprav to vsakomur zagotavlja ustava) in da sploh ne priznava

celovitega izstopa, temveč samo formalnega, kar pomeni, da preneha samo status članstva ne pa tudi status vernika (zaradi tega izstopniku ostanejo vse dolžnosti, ne pa tudi pravice), še pri tem mnoge, ki želijo izstopiti, na različne načine neupravičeno ovira. Tako npr. sploh ne odgovori na vlogo za izstop, zahteva, da se oseba osebno zglašuje na župniji ali da pošlje overjeno izstopno izjavo in podobno. V vsakem primeru pa izstopnika izobči iz cerkve. Vse to je v nasprotju s slovensko ustavo in iz nje izvirajočimi pravicami kot so npr. svoboda vesti, osebno dostojanstvo in enakopravnost. Cerkev pravi, da več odraslih vstopi vanjo, kot pa izstopi. Ne glede na to, ali je to res ali ne, je vprašanje, zakaj odrasli vstopajo v cerkev. Ali gre za vero ali pa je zadaj kaj drugega? Mogoče se ne morejo poročiti cerkveno, ker niso krščeni oz. nimajo drugih zakramentov in zato vstopijo v cerkev. Seveda takšen vstop z vero nima nobene zveze. Če bi se lahko cerkveno poročili tudi nekrščeni, bi verjetno bilo krstov odraslih zelo, zelo malo. Kdo pa bi stopil v organizacijo, ki po eni strani govori o Kristusu, na drugi strani pa že skozi vso zgodovino deluje proti njemu in celo v njegovem imenu ubija. In ki sama sebe sploh ne imenuje krščanska, temveč katoliška, kar poleg ostalega tudi kaže na njeno nekrščansko bit. VB

Cerkvene nepremičnine

Vrednost nepremičnin, kjer je cerkev 100% lastnik:

- župnije: 506 milijonov
- škofije: 154 milijonov
- redovi: 63 milijonov

Skupaj: 724 milijonov

Vrednost nepremičnin, kjer je cerkev solastnik:

- skupaj: 190 milijonov
- delež cerkve: 80 milijonov (ocena)

Skupaj: 804 milijone evrov

Nekaj največjih lastnikov (brez solastniškega deleža)

Škofije:

- Nadškofija Ljubljana: 114,3 milijona
- Nadškofija Maribor: 25,4 milijona
- Škofija Novo mesto: 5,9 milijona
- Škofija Koper: 4,7 milijona
- Škofija Celje: 2,8 milijona
- Škofija Murska Sobota: 1,0 milijon

Župnije:

- Ljubljanske župnije: 40 milijonov
- Župnija Sv. Martin Velenje: 7,5 milijona
- Župnija Vodice: 5,7 milijona
- Župnija Vrhnika: 5,7 milijona
- Župnija Kranj - Šmartin: 5,1 milijona
- Župnija Bled: 4,8 milijona

Redovi:

- Uršulinski samostan Sv. Duh: 6,5 milijona
- Misijonska družba - Lazaristi: 5,3 milijona
- Cistercijska opatija Stična: 5,3 milijona
- Uršulinski samostan Ljubljana: 4,4 milijona
- Benediktinski priorat Maribor: 3,9 milijona

Cerkev mora biti tiho

V javnosti še vedno odmeva zažig strunjanskega križa. Cerkev se zgraža in pravi, da gre v tem primeru za spodbujanje verskega sovraštva. Ob vsem tem se postavi vprašanje ali ni cerkvena zgroženost samo farizejska?

Jezus je rekel: »Hinavec, odstrani najprej bruno iz svojega očesa in potem boš razločno videl odstraniti iver iz očesa svojega brata.« (Mt 7,5) Iz omenjenih besed jasno izhaja, kako mora ravnati cerkev. Če nekoga obsodiš zaradi spodbujanja sovraštva do cerkve, sam ne smeš spodbujati sovraštva do drugih. Kakšna so ravnanja cerkve v tem pogledu? Sedaj veljavni cerkveni nauk je prepreden s sovraštvom do drugače mislečih in verujočih, istospolno usmerjenih, žensk ... Še danes veljavna stara zaveza zahteva smrtno kazen za mnoge moralne prekrške. Po katoliškem nauku je potrebno odstraniti vse, kar ni katoliško. Cerkev je s svojim sovraštvom povzročila reke krvi, ki tečejo še danes, poleg tega podpira smrtno kazen in ne priznava svobode vesti in mnogih drugih človekovih pravic. Ali lahko nekdo, ki je sam prepreden s sovraštvom do drugih, obsodi drugega, da je »sovražen« do njega? Po Jezusovem nauku sigurno ne. To, kar cerkev očita D. Verzeli, dela sama. Da bi cerkev lahko »obsodila« dejanje požiga križa, bi morala zato iz svojega nauka izbrisati vso sovraštvo – lastno bruno. Teža tega brunca je nepredstavljiva glede na težo dejanja D. Verzela, če je njegovo dejanje res sovražno do cerkve. Dokler cerkev sovraštva, ki je del njenega nauka, ne odstrani, nima moralne pravice, da bi kogarkoli obsojala zaradi sovraštva. Zato mora biti tiho. VB

Nekaj dejstev o katoliški cerkvi

Katoliška cerkev ima svoj sedež v mestu Vatikan. Vatikanska mestna država, državno ozemlje katoliške cerkve, je bilo določeno z lateransko pogodbo leta 1929 in obsega 44 ha. Je najmanjša država na svetu, njena meja je dolga samo dobre 3 kilometre. Ta ozemeljska majhnost pa ni ovira, da ne bi bila najbogatejša država na svetu, gledano na prebivalca, saj ima okoli 400.000 dolarjev bruto domačega proizvoda na prebivalca. V službah rimske kurije je zaposlenih okoli 3.000 ljudi, od tega približno 1.000 duhovnikov. V Vatikanu pa je (bilo) tudi največ kriminala na prebivalca (Delo, 18.1.2007), kar niti ni čudno, saj enako privlači enako. Po vatikanski ustavi je papež absolutni monarh, saj v sebi združuje vse tri veje oblasti: zakonodajno, izvršilno in sodno. Delitve oblasti papež ne pozna. Takšne moči nima nobeden drugi državni poglavar, takšne moči nima niti nobeden šef islamske »božje« države. Vatikanska mestna država je tvorba, ki spada daleč nazaj v preteklost in z modernim tipom države, tipom demokratične države, nima nobene zveze. Celotno predsednik Sveta EZ Herman Van Rompuy se je zavzel za reforme v cerkvi, kajti po njegovem ji primanjkuje demokratičnih struktur. Čeprav je Vatikan leta 1969 ukinil smrtno kazen v pravnih predpisih, jo v svojem nauku še vedno podpira, smrtna kazen pa je tudi bistveni del cerkvene biblije, ki je po cerkvenem nauku božja beseda.

Katoliška cerkev ima po lastnih podatkih za leto 2010 preko 400.000 duhovnikov, 5104 škofov, 54.665 redovnikov, 721.935 redovnic, 39.564 stalnih diakonov, 2966 škofij in drugih cerkvenih upravnih enotah po svetu in 1,196 milijarde vernikov. Katoliška cerkev ima diplomatske odnose s 177 državami, tri milijone šol, 5.000 bolnišnic, 80.000 laičnih misijonarjev ..., 17,5% svetovnega prebivalstva (2010) ima katoliški krst, velika večina katolikov je brez svojega soglasja postala cerkveni član, saj je bila krščena kot dojenček. Gre za »prisilno« članstvo, članstvo, ki ne temelji na svobodni in odgovorni odločitvi, temveč na zlorabi pravic. Gre za dejanje, ki je nasprotno demokratičnim temeljem in svobodi vesti, ki jo garantirajo moderne ustave in mednarodni pravni akti. Koliko članov bi cerkev imela, če bi vanjo vstopali samo polnoletni člani? Zelo malo! In če bi od vsega začetka, torej več kot tisoč let, veljalo načelo vstopa samo polnoletnih oseb, zgodovina za katoliško cerkev sploh ne bi vedela. Kaj je že rekel Jezus iz Nazareta? Prvo učite, nato krščujte! Očitno to za cerkev ne velja.

Cerkvene celice praktično v vsakem kraju

Katoliška cerkev ima v »katoliških« državah praktično v vsakem kraju svojo župnijo z eno ali več cerkvami. Na ta način vrši stalni posredni ali neposredni »pritisk« na lokalno prebivalstvo in oblast. Mnogokrat se župnik in župan »pobratita« in cerkveni vpliv se veča. Marsikje se »bratnje« dogaja še na višjih nivojih. Cerkev ima tudi škofije, ki komunicirajo z višjimi državnimi inštančami in vršijo stalen pritisk na državo. Tudi druge oblike cerkvenega organiziranja (redovi, karitas ...) imajo nalogo vršiti pritisk, kontrolirati in vplivati na družbo. V državah, ki so s Svetim sedežem navezale diplomatske odnose ima cerkev tudi svoja veleposlanstva, ki je še dodatna oblika kontrole in pritiska v dotični državi. Cerkev je odlično organizirana in strah pred njo je še vedno velik, še posebej na podeželju. Velik del ljudstva še posluša cerkev in politiki temu sledijo, še posebej v starih katoliških državah na Zahodu.

Cerkev stalno tarna, da ji ne gre dobro, da ima premalo sredstev za delovanje, da je diskriminirana in preganjana ... Celic za tarnanje in »prosjachenje« ima ogromno. Vsak župnik, škof, menih, nuna, laik ... mora po službeni dolžnosti tarnati in »prosjachiti«, mnogokrat se namesto prošnje znajde že zahteva. Cerkev zahteva. To je del cerkvene taktike in strategije, da izsiljuje denar od države in ljudi. Ali se Jezus ni sam preživljal, ali je prosjačil za denar pri ljudeh in izsiljeval pri državi?

Izjemno vplivni cerkveni "holding"

Vpliv cerkve v svetu je izjemen. Laris Gaiser (Mag, 20.9.2006): »Učinkovitost, tajnost, gibčnost, natančnost in razsežnost vatikanske diplomacije so nedosegljive. Cerkevna »obveščevalna služba« je navzoča na vseh koncilih sveta. Skoraj vedno ima dostop do najvišjih ustanov in do najbolj zanesljivih virov informacije. Dela potrpežljivo, tajnost ji zagotavlja mir pred javnimi kritikami, in ker cerkveni cilj ni sestavni del tega sveta, je čas le redko breme. Nikamor se jim ne mudi. Povedano po domače, ameriška Cia ne seže vatikanskim diplomatom niti do kolen.«

V zunanji politiki je Sveti sedež edina veselila, ki se lahko meri z ZDA. Zato ni čudno, da se papežev zunanji minister srečuje z Obamovim odposlancem in z njim razpravlja o dogodkih po svetu. Na enem izmed teh srečanj sta predstavnik Svetega sedeža in ZDA med drugim razpravljala tudi o predlogu zakona, ki inkriminira homoseksualce in zanje predvideva celo smrtno kazen. Ameriški veleposlanik je poudaril, da škofje v Ugandi, kjer se je pojavil ta zakon, molčijo, predstavnik cerkve pa je stal na stališču, da je homoseksualnost greh, da pa so spolni odnosi med odraslimi moralno in ne kazensko pravno vprašanje. Izrazil je tudi prepričanje, da škofi ne bodo dolgo več molčali o tem. V Organizaciji združenih narodov je Vatikan nato obsodil hudo kršitev človekovih pravic v primeru homoseksualcev, vendar pa te izjave ni posredoval svojemu kleru in kongregacijam.

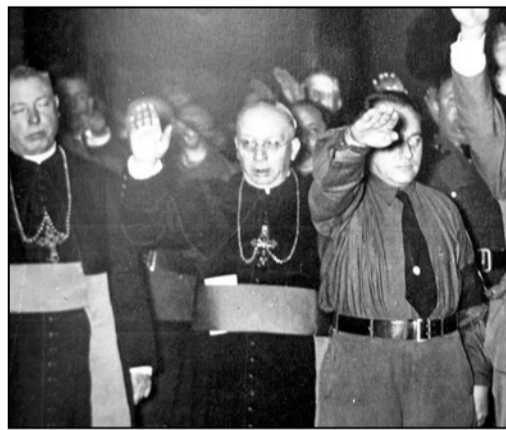
Zgornji primer je tipičen primer neverjetne cerkvene dvoiličnosti: za javnost eno, svojim pa drugo. V OZN se je cerkev naredila lepo in obsodila ugandski zakon o inkriminaciji homoseksualcev, svojemu kleru pa te izjave ni poslala. Zanje torej še vedno velja: »Če kdo leži z moškim, kakor se leži z žensko, sta oba storila gnusobo; naj bosta usmrčena; njuna kri pade nanju.« (3 Mz 20,13) V OZN je cerkev torej kršila voljo svojega boga, ki zahteva smrt homoseksualcev – če bi sledila svojemu nauku bi morala zakon, ki predvideva smrt homoseksualcev, podpreti. Za doseg svojih interesov cerkev ne izbira sredstev.

Vatikan ima svoj izvor v fašizmu

Po propadu posvetne cerkvene države leta 1870 se katoliška cerkev seveda ni sprizgnila s tem, zato je ves čas delovala v smeri, da jo zopet pridobi. Pri tem ni izbirala sredstev in se je zato povezala s fašistom in diktatorjem Mussolinijem. Podpisan je bil Lateran-

ski sporazum, ki je leta 1929 obnovil papeško državo v obliki vatikanskega mesta. Mussolini je v imenu Italije podelil papežu pravice suverene države, ne glede na to, da ta država obstaja samo iz nekaj vrtoč, zgradb in državljanov. Sveti sedež je prejel 91,70 milijonov dolarjev kot odškodnino za razpustitev cerkvene države v letu 1870. Po sklenitvi lateranskega sporazuma, ta je določil rimskokatoliško vero kot edino uradno vero v Italiji, so s cerkvenih prižnic začeli odkrito povzdigovati fašizem. Pred volitvami je takratni papež izdal pismo, ki je doseglo praktično vse vernike, saj so ga prebrali iz prižnic in objavili v časopisih. V njem je vernikom naročil, naj glasujejo za Mussolinija. Kako so se iztekle volitve, je jasno: Mussolini je gladko zmagal. Papež je podprl tudi italijanski napad na Abesinijo leta 1935, kjer so Italijani uporabljali celo bojni strup. Roka roko umije! Cerkveni zločini so jasni.

Katoliška cerkev se je s fašizmom dobro razumela tudi v Španiji, na Portugalskem, Hrvaškem ...

Sveti sedež z zloveščim karakterjem

Tudi ta papeška država ima zlovešč karakter. Njen ustanovitelj je diktator, fašist in vojni zločinec. Zgodba se ponavlja: prva papeška država temelji na poneverbi, torej laži, druga pa na fašizmu, torej zločinah. Kakšen karakter ima lahko torej katoliška cerkev? Božanski ali nebožanski? Enako privlači enako ali povej mi, s kom se družiš, pa ti povem, kdo si. Cerkev se poveže z vsakim, neodvisno od moralno-etične usmeritve, važno je, da ima korist od povezave. Za cerkev je najbolj pomembna zvestoba. Če so ji zvesti levi politiki, papež spregleda njihovo levičarsko ali marksistično naravnost, tako kot je takratni papež spregledal Hitlerjevo nacistično ideologijo – Hitler je namreč bil orodje v cerkvenih rokah pri rešitvi judovskega vprašanja. To je priznal sam Hitler, ki je rekel: »Delam samo to, kar že tisoč petsto let dela cerkev, vsekar temeljiteje.« Očitno je izvajal cerkveni plan, zato se mu Vatikan ni zoperstavil. In še: »Tako sem danes prepričan, da ravnam v smislu vsemogočnega Stvarnika: s tem, ko se obranim judov, se bojujem za Gospodovo delo«, je še dejal katolik Adolf Hitler, ki ga katoliška cerkev ni izključila oziroma izobčila iz svojih vrst, čeprav je pobil milijone ljudi. Še vedno spada k sinovom in hčerkam cerkve. Očitno pregon judov in pobijanje ljudi ni zločin po katoliškem nauku. »Stroga dolžnost vesti vsakega kristjana je zatirati izrojeno judovstvo«, je v 20. stoletju izjavil škof Göllner iz Linza. Ni bil samo Hitler katolik, to so bili tudi nekateri drugi diktatorji, kot na primer: Mussolini, Salazar, Petain, Pavelić, Franco. Ali jih je cerkev izobčila? (citati: www-zrtve-cerkve.org)

Papež sprejel vojnega zločinca, tožilke ne

Po pisanju medijev je haaška tožilka Carla del Ponte zaprosila za sprejem pri papežu Benediktu XVI., saj je želela, da bi papež posredoval pri Hrvaški in cerkvi v tej državi in tako pomagal pri iskanju vojnega zločinca generala Gotovina, ki naj bi se skrival v nekem samostanu. Vatikan je srečanje odklonil z utemeljitvijo, da je Carla del Ponte »nevzgojena in slabega vedenja«, ko je zaprosila za sprejem pri

papežu. Tožilka se je uspela srečati z nekim drugim klerikom iz vatikanske kurije, ki mu je povedala, da je prejšnji papež sprejel Gotovino, nje pa novi papež noče sprejeti. Vatikan ni zanikal, da ne bi papež sprejel vojnega zločinca Gotovine, dejal je, da če se je to zgodilo, se je zgodilo v sklopu skupine, v kateri je bil.

To je še en dogodek, ki kaže pravi značaj katoliške cerkve. Papež sprejme vojnega zločinca, ki je bil na prvi stopnji obsojen na 24 let zapore, tožilke, ki ga je v sklopu sojenja pred haaškim sodiščem iskala, da bi ga izročila sodišču, pa ni hotel sprejeti. Podpora zločincem, oviranje pravosodja bi lahko bil nauk te zgodbe. Nič novega.

V Vatikanu se je na slovesnosti ob razglasitvi papeža Janeza Pavla II. za blaženega znašel tudi predsednik Zimbabveja Mugabe, za katerega zaradi obtožb o množičnih kršitvah človekovih pravic v Zimbabveju velja prepoved potovanja po EU. Vatikan je očitno raj za zločince.

Papež Benedikt XVI. prvi čestital Belcebubu

Leta 2009 je Giulio Andreotti, ki je imel vzdevek »Belcebub«, vrhovni poglavar vseh peklenščkov, praznoval devetdeset let. Andreotti, pravnik in specializant kanonskega prava, večkratni italijanski minister in predsednik vlade (sodeloval je v štiriintridesetih), avtor številnih knjig, med drugim tudi kriminalnih romanov izza vatikanskega obzidja, zelo pomembna stranka vatikanske banke, proti kateremu so v preteklosti sprožili 26 sodnih procesov (tudi zaradi obtožbe, da je dal ubiti nekega novinarja in sodelovanja z mafijo), je po mnenju Alojza Rebule, kolumnista cerkvenega časopisa Družina, starosta italijanskih katoliških politikov. Andreotti je bil in je za katoliško cerkev kljub starosti še vedno zelo pomembna oseba. To dokazuje tudi dejstvo, da mu je za devetdeset let prvi čestital papež Benedikt XVI. Papeža seveda ni motilo, da je čestital osebi, ki ima vzdevek Belcebub, ki je po bibliji poglavar demonov, torej neko zelo, zelo dvomljivo slovesa. Enako privlači enako! Ali je papež eden izmed peklenščkov, ki jim načeljuje Andreotti?

Cerkvena trgovina z dojenčki

Praktično ni zločinske zadeve, v katero ne bi bila vmešana katoliška cerkev. Nedaleč nazaj se je ugotovilo, da so bili duhovniki in redovnice v Španiji v času Francove dikature in še dvajset let kasneje vmešani v trgovino z dojenčki, poleg zdravnikov in še nekaterih drugih. Otroke so jemali »rdečim« staršem, revnim ženskam in samohranilkam z izgovorom, da so umrli, nato pa so jih prodali parom, ki niso mogli imeti otrok. Nune in duhovniki so med drugim sestavljali sezname družin, ki bi rade dobile otroke. Ukraдени naj bi bilo do 300.000 dojenčkov, ki so bili nato izročeni ustreznim družinam. Kraje so prišle na dan šele proti koncu prejšnjega desetletja, ko je nek španski sodnik želel preiskovati Francove kršitve človekovih pravic. Ukrajeni in nato prodani otrok Moreno je kot odrasel, ko je od »krušnega očeta« izvedel resnico, rekel: »Povedal mi je, da me je kupil od duhovnika v Zaragozi, kar da se je zgodilo tudi z Antoniem. Oba sva se nato počutila kot psa, kupljena v trgovini z živalmi.« (Delo, 17.12.2011) Cerkev trguje z dojenčki kot s stvarmi. Predstavljajo ji sredstvo za dobiček. Ukrade jih materam, prodaja naprej in si povečuje bogastvo. Dostojanstvo otrok in staršev je ne zanima. Ali je tudi Jezus iz Nazareta tako delal? Če ni, koga potem zastopa papež s svojo cerkvijo?

Prof. dr. Hubertus Mynarek

Dr. Mynarek, nekoč dekan na katoliški teološki fakulteti univerze na Dunaju in prvi profesor teologije v nemškem prostoru, ki je izstopil iz katoliške cerkve, je v nekem intervjuju rekel: »Kjer ima oblast cerkev, tam zatira manjšine, tam zatira druge ljudi in se ne ustraši niti pred dejanji nasilja. Vseh dejanj, ki jih danes pripisujejo fašistom in skrajnim desničarjem, cerkev ni sama storila – velikokrat je

bila za zgled – naravnost vzor! Predvsem pa je za vse to ustvarila ideološko podlago. Seveda se danes cerkveni gospodje, cerkveni knezi ne udeležujejo pri uničevanju sinagog, toda v prejšnjih stoletjih so to počeli. Slabo pa je, da so posejali ideologijo, ki je širila in zahtevala ljudomrzništvo, sovražno razpoloženje do tujcev – ko je šlo za nekristjane –, sovražnost proti judom in proti sektaškim manjšinam! In iz tega naročja, iz tega naročja zla še vedno prihajajo zločini, tudi v 20. in 21. stoletju. Mnogi teh skrajnih desničarjev so šli skozi katoliško in evangeličansko šolo in so slišali, da se sme v Božjem imenu storiti tudi nekaj, kar je sicer prepovedano.« (citati: www-zrtve-cerkve.org) Te besede povedo vse. Krvava cerkvena ideologija se materializira še sedaj in to z zelo krvavimi dogodki, tudi dogodki, kot je spodaj opisani.

Breivik: ne krščanski, temveč katoliški ali protestantski skrajnež

Na Norveškem je prišlo do najhujše tragedije po drugi svetovni vojni, saj je skrajni desničar Breivik v centru Osla in na otoku Utoja ubil okoli 100 ljudi. V medijih je bil označen za krščanskega fundamentalista oz. ekstremista.

Kot že navedeno, so mediji označili Breivika za krščanskega ekstremista, vendar pa ta oznaka ne more držati. Kajti, kristjani, torej tisti, ki v dejanjih sledijo nauku Jezusa, Kristusa, ne ubijajo in ne sovražijo, niso proti islamu in multikulturalnosti. Jezus je namreč bil pacifist, bil je proti ubijanju ne samo ljudi, temveč tudi živali. Ni sovražil drugače verujočih ali ateistov, niti tistih, ki so imeli drugačno kulturo. Rekel je: ljubite sovražnike in kdor bo prijel za meč, bo z mečem pokončan. Jasno je, da se lahko imenujejo za kristjane samo tisti, ki v delih sledijo Jezusu in ne tisti, ki govorijo o Jezusu, Kristusu, njihova dejanja pa nasprotujejo Njegovemu nauku in življenju. Ti drugi pa se lahko imenujejo katoliki, protestanti ali kaj drugega.

Seveda pa se lahko Breivik imenuje katoliški ali protestantski fundamentalist oz. ekstremist, odvisno od tega ali je katolik ali protestant. Za to ni nobenih zadržkov, še posebej ne, ker je biblijska ideologija, na katerih slonita katolicizem in protestantizem, zelo sovražna do drugače verujočih in mislečih, ateistov, žensk in podobno.

Breivik bo po vsej verjetnosti za svoj zločin dobil takšno ali drugačno kazen. Kaj pa cerkev, ki je ustvarila pogoje za ta zločin? Ona pa bo še naprej sveta, od države financirana ... in še naprej se bodo iz njenih neder valili zločini. Koliko jih bo umrlo v naslednjem? Kdaj bosta država in ljudstvo spregledali cerkev?

Inštitut za verska dela (IOR)

V vatikanski banki, ki ima podoben status kot banka offshore, ima račune, teh naj bi bilo 44.000, v glavnem premožna klientela. Dobiček te banke, v kateri je za okoli 5 milijard evrov depozitov (to so javnosti znani podatki, kolikšna je resnična vrednost depozitov, pa ni znano), je namenjen neposredno papežu. Banka ima tudi dobro tono in pol zlatih palic. Na uradni spletni strani svetega sedeža IOR ni omenjena.

Vatikanska banka nima zunaj nobenega napisa, znotraj pa je samo eno okence, en bankomat in velika sobana z računalniki. Pred njo stoji švicarska garda. V njej je najmanj 5 milijard evrov depozitov, banka pa nudi svojim komitentom, med katerimi so tudi takšni, ki so imeli težave z zakoni, zelo visoke donose. Večji del plogov in dvigov se opravi v gotovini ali zlatu, s čimer se zabišejo sledi. V IOR je bil vložen tudi mafijski denar družine Corleone, ta je tej družini jamčila tajnost in vložen denar. To ni bil edini mafijski denar v tej banki. »Ko je prišel papež Janez Pavel II. na Sicilijo in izobčil mafije, so bili mafijski šefi užaljeni, predvsem zato, ker so nosili svoj denar v Vatikan,« je dejal mafijski ske-sanec Mannoia. (G. Nuzzi, Vatikan, d.d.) Guverner italijanske centralne banke Fazio je na sestankih vodstva banke mnogokrat navajal papeške enciklike,

imel je tudi močno vatikansko podporo. Cerkevna ideologija v samem jedru bančništva! Vatikan je znani davčni raj na Kajmanskem otočju izvzel iz škofije Kingston na Jamajki in tam ustanovil novo škofijo ter jo podredil neposredno svetemu sedežu, njeno vodenje pa zaupal nekemu kardinalu, sicer članu kolegija IOR. Ze ve zakaj! »Božje« skrivnosti morajo ostati »božje« skrivnosti. Mogoče zato, da se ne bi razkrili črni posli vatikanske hierarhije?

Pranje denarja v Inštitutu za verska dela?

Katoliška cerkev je izjemno bogata. Kako je cerkev pridobila to neverjetno bogastvo? Večinoma na nepošten in nezakonit način. Tudi sedaj se na cerkvenem finančnem področju marsikaj dogaja. Italijanska država namreč je osumila vatikansko banko pranja denarja, zaradi česar so ji pred časom zasegli kar 23 milijonov evrov, v preiskavi pa je bilo še poreklo denarja za okoli 180 milijonov evrov. V preiskavi se je znašel tudi predsednik banke Tedeschi, sicer član konservativne in zelo vplivne cerkvene organizacije Opus Dei, ki je poleg tega, da predseduje IOR, še član nadzornih svetov nekaterih največjih italijanskih bank. To je šolski primer, kako katoliška cerkev preko katolikov laikov, ki so člani Opus Dei, nadzoruje najpomembnejše točke ekonomsko-finančnega sistema družbe in preko njih širi svojo vero in vpliv, kajti vsak katolik je dolžan širiti katoliško vero vedno in povsod. Omenjeni katolik Tedeschi je znan tudi po tem, da se zavzema za večjo etiko pri poslih z denarjem. Etika pri pranju denarja? Sveti sedež je izrazil osuplost in presenečenje zaradi preiskave italijanske policije, hkrati pa je rekel, da ima absolutno zaupanje v predsednika banke, tega je papež po razkritju sumov celo blagoslovil. Podobno je bil Vatikan osupel in presenečen tudi pri mnogih razkritjih spolnih in drugih zlorab otrok ter je imel polno zaupanje v storilce zločinov. In kako se je končalo? Zločini vedno bolj prihajajo na dan. Tudi cerkveni! Tedeschi ni dolgo zdržal v IOR, saj ga je Vatikan pred kratkim odstavil. Očitno je preveč vedel in je kuriji stopil na žulj. Tudi papežev blagoslov mu ni pomagal, sedaj se celo boji za svoje življenje. IOR se je nekajkrat izkazal za pralnico denarja in se ni pečal samo s špekulanti, podkupovalci in podkupljivimi politiki, temveč tudi mafijskimi šefi in botri. Kako je sploh lahko prišlo do preiskave v IOR? Italija je leta 2004 sprejela stališče, da njena zakonodaja velja za vse, ki so na njenem ozemlju storili kazniva dejanja.

Lažni računi v Inštitutu za verska dela

Vatikan vodi svoje posle v popolni tajnosti, s čimer najlažje ščiti povezave med klerom in denarjem. Na ta način ohranja zaupanje vernikov in javnosti, to pa je tudi pogoj za ohranjanje cerkvenega vpliva in moči. Če cerkev skriva svoje finance pred javnostjo, se je potrebno vprašati zakaj? Kaj bi se odkrilo, če bi lahko pogledali v celotno zakulisje IOR in drugih cerkvenih bank, pa tudi financ škofij in župnij in seveda tudi samega svetega sedeža. To bi bil hud šok za cerkev in vse tiste, ki ji zaupajo. Zato je eno izmed temeljnih pravil cerkvenih financ molk. S tem branjijo svoje spletke, zlorabe, goljufije ... Tudi zaključni račun svetega sedeža ponuja samo splošne podatke.

V IOR so bili tudi računi Krščanske demokracije, nekaterih kardinalov in drugih visokih klerikov, večkratnega predsednika italijanske vlade Andreottija. Na račun izmišljene dobrodelne »Spellmanove ustanove«, zadaj naj bi stal Andreotti, je bilo v letih 1987-1992 položeno za kakšnih 26 milijonov evrov gotovine, seveda v takratnih italijanskih lirah (26 milijard) in velike vsote v državnih obveznicah. Pologi so se v glavnem končali leta 1993, ko je dosegla podkupovalna afera Tangentopoli nacionalne razsežnosti. Manjši del denarja s tega računa je bil porabljen za dobrodelnost, ostalo je šlo za druge namene, večinoma za gotovinske dvige. Denar so dobili tudi brazilski kardinal Neves (milijon dolarjev), kardinal O'Connor, nadškof v New Yorku, takratni slovenski veleposlanik pri Svetem sedežu Štefan Falčič, in sicer za katoliški tisk v Sloveniji, hrvaški kardinal Franjo Kuharič, razni diplomati in drugi. Iz tega računa je bilo nakazanih tudi 27 milijonov dolarjev nekemu Nemcu.

V IOR je bilo še več računov na izmišljene ustanove kot npr. skladi Mamma Roma, Lurške Marije, Loretske Svete hiše, sv. Martina, pri katerih se je del denarja prelil med samimi skladi, mnogo denarja pa je bilo pod plaščem dobrodelnosti porabljenega za razne nedobrodelne oz. celo nedovoljene operacije. Skozi 17 glavnih bančnih računov se je v letih 1989-1993 pretočilo slabih 300 milijonov evrov, kakšna tretjina v gotovini. Očitno je šlo za pranje denarja pod imeni, ki so sugerirala nekaj dobrega: pomoč revnim otrokom, boj proti levkemiji ... Neverjetne zlorabe. Nesporno je Vatikan v tem pravi »genij«. Iz računov v vatikanski banki so šle tudi provizije mafiji in mnogim klerikom.

Nagrada za zlorabe in goljufije: škofovsko posvečenje

Prelat de Bonis, duhovnik, ki je imel glavno vlogo v finančnih malverzacijah in pranju denarja v IOR, je bil leta 1993, ko je bil odstranjen iz banke, povišan v naslovnega škofa, postal pa je tudi kaplan Suverenege malteškega reda. Na njegovem škofovskem posvečenju je bilo prisotnih več tisoč oseb, med njimi 15 kardinalov, 45 škofov, 100 prelatov, mnogi politiki, npr. Cossiga in Colombo, predsednik italijanske vlade Andreotti. Na mašniškem posvečenju se je de Bonis javno zahvalil Andreottiju, ki je bil ravno takrat pod obtožbo mafijskih skesancev, da se je poljubljjal z mafijskimi botri. Seveda de Bonis ni ostal brez kritja katoliške cerkve, saj bi v nasprotnem primeru prišla na dan še hujše zadeve. Besede papeža Janeza Pavla II. ob vizitaciji pri malteških vitezh leta 2000 so jasne. Rekel je: »... Hkrati z njim pozdravljam drugega brata, monsinjorja Donata de Bonisa, vašega prelata.« (Gianluigi Nuzzi, Vatikan, d.d.)

Tako je to v katoliški cerkvi: nagrada za zlorabe je napredovanje, celo v škofa. Mafija k mafiji. Kaj ima s tem Jezus iz Nazareta, ni znano.

Cerkvena založba s pornografsko vsebino

V Nemčiji je izbruhnil velik škandal, ko se je izvedelo, da založniško podjetje Weltbild prodaja erotične in pornografske vsebine. To sicer ne bi bilo nič neobičajnega, če ta skupina ne bi bila povezana s katoliško cerkvijo – njeni družbeniki so namreč tudi nemške škofije (12), združenje nemških katoliških

škofij in dušno pastirska oskrba vojakov v Berlinu. V njeni ponudbi naj bi bilo kar 2.500 izdelkov s to vsebino, predvsem knjige. Naslovi kot npr. *Povej, prasička!* ali *Popoln v postelji* so zelo zgovorni. Založba je izdala tudi nemški prevod Harryja Potterja, ki ga je sam papež označil za protikatoliškega. Ko se je razvedelo, kaj Weltbild ponuja, je odstopil predsednik nadzornega sveta, ki je tudi direktor finančne zbornice augsburške škofije. Prepletosten cerkve in biznisa je tudi tu očitna. Weltbild je sicer ena največjih založb v Evropi, v poslovnem letu 2009/10 je ustvaril za 1,65 milijarde evrov prometa. Nastal je iz neke katoliške revije, na nemškem govornem področju pa ima več kot petsto podružnic. Pecunia non olet – to vsekakor zelo velja za katoliško cerkev. Denar ne smrdi. Denar na vsakem koraku, izvor ni pomemben. Podobna situacija je bila v Sloveniji, ko je mariborski T-2, ko je še bil del cerkvene sfere, ponujal pornografske filme. Tudi tu se je cerkev sprenevedala, kot v Nemčiji.

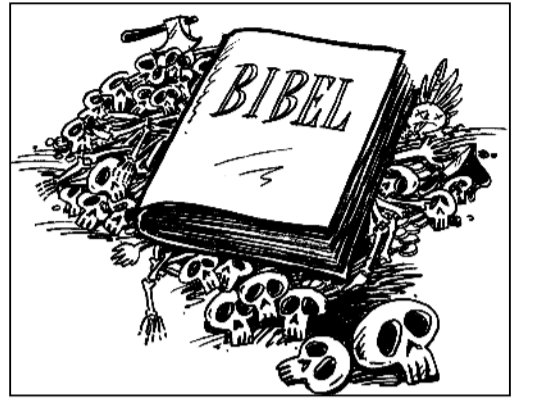
Tajni proračun v škofiji

Cerkev ne želi, da bi se vpogledalo v njene finance in premoženjsko stanje, ki že stoletja krepki njeno moč. Vpogled v cerkveni finančno-gospodarski paralelni svet je zunanjemu opazovalcu bolj ali manj onemogočen, kar velja v glavnem tudi za državo. V neki raziskavi nemškega časopisa Spiegel o proračunu škofij sta od 27 nemških škofij samo dve škofiji pristali na sodelovanje, ostalih 25 pa je to odklonilo. Neki nemški laik, ki je bil v škofiji izvoljen v finančno kontrolo, se je čudil nad nizkim proračunom te škofije. Dobil je odgovor, da obstaja še proračun škofovskega sedeža, ki pa je tudi zanj tajen. Očitno sta v škofiji dva proračuna: eden javen, drugi tajen. V ta, torej tajen proračun škofovskega sedeža, spadajo finančni tokovi iz cerkvenih bank, investicijskih in nepremičninskih skladov in lokalnih cerkvenih podjetij. Če je v škofiji določen proračun tajen, ali gre za črni fond? Zakaj ga cerkev javno ne objavi? Se preko tajnega računa škofovskega sedeža pere mafijski denar? Cerkevne finance so zelo nepregledne. Če se govori o proračunu škofije, je to proračun škofije kot pravne osebe in ne vsebuje proračunov njenih sestavnih delov, npr. župnij, ki so samostojne pravne osebe. Seveda tudi te skrivajo svoje premoženje in finančne tokove. Cerkev ne razglša svojega bogastva. Če bi to naredila, kdo bi ji še kaj dal? Kdo bi še nosil denar karitasu, kdo bi še daroval pri mašah ..., če bi ljudje vedeli, kako neverjetno bogata je cerkev? Cerkveni predstavniki ponavadi mnogo govorijo, povedo pa malo ali nič. To velja tudi za njeno bogastvo: o tem molči z veliko besedami in tako utiša navjne in poslušne. Cerkev trdi, da so njeno bogastvo reveži – seveda reveži na »umu«, ki je ne prepoznajo. Ne prepoznajo zlatega teleta in zato plešejo okoli njega.

Katoliška banka vlaga v orožje

Cerkev ima banke tudi drugje po svetu, samo v Nemčiji jih ima kar pet. Cerkevne banke (pet katoliških in tri evangeličanske) so ne še dolgo nazaj imele za približno 30 milijard evrov v svojih bilancah. Ena izmed njih, Pax-Bank iz Kölna, ki ima svojo poslovalnico tudi v Rimu in Jeruzalemu, je vlagala denar v orožje (v BAE, ki proizvaja jedrske podmornice in vojaška letala, je vložila 580.000 evrov), kontracepcijske tablete in cigarete, čeprav se

je hvalila z etičnim vlaganjem. Trdila je tudi, da denarja ne bi nikoli vložila v proizvodnjo orožja, cigaret in tistega, kar ni v skladu s krščanskimi vrednotami. Podobno je z dortmundsko KD-Bank, paderborsko BKC in regensburško banko Liga Bank. Denar preko skladov vlagajo v razne posle, ki ne ustrezajo krščanskim načelom, ki jih razglašajo. Po dejanjih jih boste spoznali. Koliko je še takšnih primerov? Po mnenju dr. Boštjana M. Turka imajo vatikanske banke v večinski lasti hrvaško gospodarstvo. Kaj je z bankami v Sloveniji? So tudi one pod vplivom cerkve oz. v njeni lasti?

Odstraniti vse, kar ni katoliško

Katoliška cerkev trdi, »da 'nihče, ki je zunaj katoliške Cerkve, ne le pagani', ampak tudi ne Judje ne krivoverci ali od edinosti ločeni (schismatici), ne morejo biti deležni večnega življenja; šli bodo marveč v večni ogenj, pripravljen hudiču in njegovim angelom (Mt 25,41), če se ne bodo pred kongcem življenja njej (Cerkvi) priključili (...).« Poleg tega še trdi, da »Cerkev ima v moči svoje božje ustanovitve dolžnost, da kar najvestneje varuje zaklad božje vere neokrnjen in nedotaknjen ter da stalno z največjo gorečnostjo čuje nad zveličanjem duš. Zato mora z največjo skrbnostjo odstraniti in izločiti vse tisto, kar utegne nasprotovati veri ali kakorkoli postavljati v nevarnost zveličanje duš. – Zaradi tega ima Cerkev na temelju tiste oblasti, katero ji je zaupal njen božji ustanovitelj, ne le pravico, temveč tudi dolžnost, da ne le trpi, marveč da prepoveduje in obsoja katerekoli zmote, če tako zahtevata neokrnjenost vere in zveličanje duš.« (Anton, Strle, Vera cerkve) Papež Urban II. je konec 11. stoletja odredil, da morajo biti krivoverci mučeni in usmrčeni! To je sedaj veljavni katoliški nauk. Poleg krvave biblije je tudi to podlaga za zločine, ki so bili in še bodo storjeni na krilih cerkvene ideologije. Kaj ima to opraviti z Bogom, ni znano!

Vlado Began

Viri:

- Gianluigi Nuzzi, Vatikan, d.d
- Cursio Maltese, Nabirka: koliko Italijani plačujejo za Cerkev
- Carsten Frerk, Violettbuch Kirchenfinanzen
- Skrivnosti Vatikana, Global, julij 2011
- Katekizem katoliške Cerkve
- svetovni splet
- http://www.biblija.net/biblija.cgi

Temelj cerkvenega nauka je krvava in nasilna biblija

Biblija vsekakor vsebuje nekatera zelo pozitivna in visoko etična načela, npr. Deset Božjih zapovedi, Jezusov Govor na gori, izjave nekaterih prerokov stare zaveze, vendar pa je v njej veliko zelo hude nemorale, nasilja, vključno z ubijanjem ljudi. Vsebuje namreč sovraštvo do drugače mislečih, mučenja, posilstva, množično pobijanje žensk, otrok in starcev, genocid, grozljive metode ubijanja in podobno. V celotni svetovni zgodovini ni dela, ki bi bolj zaničevalo ljudi in druga živa bitja. Po mnenju več kot ducata slovenskih novinarjev, urednikov in piscev je najškodljivejša knjiga na svetu. (Jana, 12.7.2001)

Čprav biblija vsebuje krvavo ideologijo, jo je v ZDA mogoče najti praktično v vsakem domu. Biblija je še vedno v »prometu«, čeprav iz nje tečejo potoki krvi. Še vedno je ideološki temelj zahodnega sveta, kar je neverjetno. Očitno mnogi ljudje sploh ne vedo, kakšne okrutne napotke vsebuje ta cerkvena knjiga, ki naj bi bila božja beseda. Po drugi strani pa so se mnogi od mladih nog navadili na prikazovanje zločinov, kot da so po volji Boga in zato dovoljeni. Otroci se, ne samo pri verouku, temveč tudi drugje, indoktrinirajo s spornimi biblijskimi deli. Nasilna biblijska ideologija je odgovorna za krvavo zgodovino, ki šteje desetine milijard ubitih bitij, od tega desetine milijonov ljudi. Cerkev sedaj sicer direktno ne izvaja fizičnega nasilja, vendar pa se temu ni odpovedala dokončno in prostovoljno, temveč je to posledica vedno močnejših človekovih pravic. Zato je filozof Jaspers svaril pred nevarnostjo, da bi vsak čas lahko spet zagorele grmade, če bi politične razmere to dovolile.

Nekaj odlomkov iz biblije:

- Če kdo preuštvuje z ženo svojega bližnjega, naj bosta oba usmrčena, prešuštnik in prešuštnica. (3 Mz 20,10)
- Če kdo leži z ženo svojega očeta, s tem odgrne nagoto svojega očeta; naj bosta oba usmrčena; njuna kri pade nanju. (3 Mz 20,11)
- Če kdo leži z moškim, kakor se leži z žensko, sta oba storila gnusobo; naj bosta usmrčena; njuna kri pade nanju. (3 Mz 20,13)

- Človek pa, ki bi predrzno ravnal, tako da ne bi poslušal duhovnika, ki tam opravlja službo GOS-PODU, tvojemu Bogu ali sodnika, ta človek mora umreti; ... (5 Mz 17,12)
- Kdor udari svojega očeta ali mater, naj bo kaznovan s smrtjo. (2 Mz 21,15)
- Kdor preklinja svojega očeta ali mater, naj bo kaznovan s smrtjo. (2 Mz 21,17)¹

V bibliji je še več deset podobnih citatov. Iz nje je razvidna izjemna surovost, navodila za ubijanje, maščevalnost, preganjanje drugače mislečih, povičevanje vojne, manjvrednost in surovost do žensk in otrok, genocid, morilska sla, ki se podtika Bogu, in podobno. II. Vatikanski koncil je leta 1965 v svoji dogmatski konstituciji o Božjih razodetjih izjavil naslednje: »Kar je razodel Bog, in se nahaja v Svetem pismu in je tu predloženo, je bilo napisano po navdihu Svetega Duha; kajti na temelju apostolske vere so za našo sveto mater, cerkev, knjige Stare kot tudi Nove zaveze v celoti z vsemi njihovimi deli kot svete in kanksone, ker so bile napisane s delovanjem Svetega Duha ... imajo Boga za avtorja in so kot take predane cerkvi. Za sestavljanje svetih knjig je Bog izbral ljudi, ki naj bi mu s svojimi lastnimi sposobnostmi in močmi služili, pri tem, da bi vse to in samo to, kar je on – delujoč v njih in po njih – hotel imeti zapisano, pisno izročili kot pravi avtorji. Ker torej vse, kar pravijo inspirirani avtorji ali hagiografi mora veljati kot beseda Svetega Duha, je spisom knjig treba

priznati, da sigurno, zvesto in brez zmote učijo resnico, ki jo je Bog hotel imeti zapisano v svetih spisih zaradi naše odrešitve. Zato 'je vsak spis', navdihljen od Boga, tudi koristen za pouk, za argumentiranje, za opomin in za vzgojo v pravičnosti, da bi bil božji človek pripravljen, in pripraven za vsako dobro delo.« (2 Tim 3, 16-17) Seveda tudi veljaven cerkveni katekizem potrjuje, da ne gre za neveljavne tekste, temveč za, seveda po nauku katoliške cerkve, pravo božjo besedo, ki jo je potrebno tudi sedaj v celoti izpolnjevati. Tako se v Katekizmu katolike Cerkve glasi: »Stara zaveza je nepogrešljiv sestavni del Svetega pisma. Njene knjige so od Boga navdahnjene in in ohranjajo trajno vrednost, saj Stara zaveza ni bila nikoli preklicana.« (121) Biblija torej v celoti velja še danes. Vsi katoliki so jo po nauku katoliške cerkve dolžni prepoznati kot božjo besedo in se po njej ravnati v vsakdanjem življenju. Ne samo to, po kanonu 211 Zakonika cerkvenega prava so si dolžni prizadevati, da se bo božje oznanilo odrešenja bolj in bolj širilo med vse ljudi vseh časov in po vseh krajih zemlje. Ker je celotna Cerkev po svoji naravi misijonarska in je delo evangelizacije treba imeti za temeljno dolžnost božjega ljudstva, naj vsi verniki, zavedajoč se svoje odgovornosti, sprejemajo svoj delež pri misijonskem delu, piše v kanonu 781 omenjenega zakonika. Iz kanona 209 pa je razvidno, da so verniki s samim svojim načinom delovanja dolžni ohranjati občestvo s Cerkvijo in naj zato zelo vestno izpolnjujejo

dolžnosti, ki jih imajo tako do vesoljne kakor do delne Cerkve. Vse to jasno kaže na dejstvo, da je biblija še vedno v celoti osnova za delovanje katoliške cerkve in njenih članov v sedanjem času. In ne samo to, po katoliškem nauku so državljani po svoji vesti dolžni, da ne sledijo predpisom državnih oblasti, če ti nasprotujejo naukom evangelija. »To sem moral storiti. Bog je moja priča.«² S temi besedami je neki oče povedal, da je z nožem zabodel najstarejšega sina. Oče strogo veruje v biblijo in se je preprial s sinom, ki biblije ni jemal tako dobesedno. Biblija daje očetu prav: »Če ima kdo trmoglavega in upornega sina, ki ne posluša ne očetovega ne materinega glasu in ju ne uboga, čeprav ga strahujeta (...). Rečeta naj starešinam njegovega mesta: 'Ta najin sin je trmoglav in uporen, ne posluša najinega glasu, požrešen je in pijanec.' Potem naj ga vsi možje njegovega mesta posujejo s kamenjem, da umre.« (5 Mz 21,18-21) Oče je ravnal po nauku, da je potrebno biblijo uresničevati dobesedno (»Vso besedo, ki vam jo zapovedujem, vestno izpolnjujte; ničesar ji ne dodajaj in ničesar ji ne odzvajaj!« (5 Mz 31,1)). Iz tega je tudi razvidno, kakšno nevarnost predstavlja biblija. Ali je po cerkvenem pravu oče odgovoren za umor svojega sina, če je samo izvrševal navodilo iz biblije? In to je podlaga vzgoje in izobraževanja otrok v Sloveniji! Neverjetno! Kje pa živimo?

Vlado Began

¹ Citati so iz http://www.biblija.net/biblija.cgi

² Mahnmal Aktual, 2/07

» **Holding**« **Nadškofija Maribor**

Katoliška cerkev uporablja različne načine, da pride do denarja. Eden izmed njih je delovanje na finančno-gospodarskem področju. V svetu so cerkvene organizacije lastnice oz. solastnice mnogih podjetij, finančnih organizacij ... Po osamosvojitvi Slovenije in spremembi družbenega reda je cerkev v Sloveniji začela s prodorom na finančno-gospodarskem področju in ustanovljati razne organizacije. Leta 1992 je ustanovila Krekovo banko, ki jo je kasneje prodala, leta 1994 pa je ustanovila še Krekovo družbo za upravljanje z investicijskimi skladi (DZU), ki ji je uspelo zbrati za več kot 41 milijard tolarjev certifikacijskega premoženja in ki je kasneje prešla pod cerkveni Zvon Ena. Leta 1997 je mariborska škofija ustanovila podjetje Gospodarstvo Rast, d.o.o., ki je leta 2005 postalo večinski lastnik finančnega Zvon Ena Holdinga. Nadškofija Maribor je lastnica tudi podjetij Slomškova družba, d.o.o. in Skalina d.o.o. ter Zavoda Antona Martina Slomška. V cerkveno sfero je prišel še drugi finančni holding Zvon Dva. Po oceni časnika Dobro jutro je katoliška cerkev v Sloveniji v letu 2007 gospodarila z bogastvom v vrednosti okoli milijarde evrov. Kakšna je vrednost premoženja sedaj? Manjša? Zelo vprašljivo!

Nadškofija obvladovala velik del slovenskega gospodarstva

Nadškofija Maribor je bila preko podjetja Gospodarstvo Rast d.o.o., finančnih organizacij Zvon Ena Holding, d.d. in Zvon Dva Holding, d.d. lastnica oz. solastnica velikega dela gospodarstva v Sloveniji. Delež je imela v naslednjih firmah: Belinka, Cinkarna, Helios, T-2, RRC računalniške storitve, Terme Olimje, Terme Dobrna, Alpetour, Zavod za varstvo pri delu, Papirnica Goričane, Niko Železniki, Krekova družba za upravljanje investicijskih skladov, Steklarna Rogaška, Abanka Vipa, Tovarna olja Gea, NFD, Finetol, Petrol, NLB, Elektro Celje, TKK Srpenica, Lesnina, Belinka, Infond Holding, Vegrad, Triplus, Krekova zavarovalnica, Delo Prodaja, Niko +, Krka, Iskra Avtoelektrika, Telekom Slovenije, Žito, Sava, Etol, Salus, Gorenje, Mercator, Mladinska knjiga Založba, Cetus Graf, Klet Bistrica, Ljubljanske mlekarne, Papigor, Beti Metlika, Hoteli Bernardin ...

Cerkev pa je bila aktivna tudi v tujini. Na Hrvaškem in v Bosni je imela deleže v firmah Sole Orto, Akord in Bosinvest. Zvon Ena Holding je na Nizozemskem ustanovil podjetje Zvon B.V., tudi Argentina je bila na cerkvenem finančnem zemljevidu, saj je tam Zvon Ena Holding kupil družbi Sadowa in Elevadores, ki ju je »parkiral« pri nekem uslužbencu Nadškofije Maribor.

Cerkvena predelava Božjih stvaritev v klobase

Družba Sadowa je bila ena največjih tovarn za predelavo mesa in je na dan predelala več kot 1000 glav živine. Ali niso živali od Boga ustvarjena bitja, vsaj tako piše v cerkvenem katekizmu? Kljub temu pa je cerkev kupila tovarno za predelavo mesa – kupila je torej tovarno za predelavo Božjih stvaritev. Predela se živo bitje v klobase, zrezke, ... Ali ni Bog rekel Ne ubijaj? Kako lahko potem cerkev kupuje podjetja za predelavo živih bitij v meso in njegove izdelke?! V čigavem imenu podpira morjenje živali? Jezusovem, satanovem ...? Ne ubijaj za cerkev ne velja?

Dolg cerkvenih organizacij okoli milijarde evrov

Cerkveno podjetje Gospodarstvo Rast d.o.o. ima vsaj za 132,90 milijona evrov dolgov, Zvon Ena Holding ima za preko 600 milijonov evrov dolga in Zvon Dva Holding za okoli 200 milijonov. Tudi Nadškofija Maribor kot takšna je močno zadolžena, saj njen dolg znaša 17,20 milijona evrov, skupaj s poroštvi pa 25 milijonov evrov. Približno milijardo evrov je cerkvena sfera torej tako ali drugače potegnila iz Slovenije. Koliko dolgov bo ta sfera vrnila, se bo šele videlo. Verjetno bolj malo. »Holding« Nadškofija Maribor je eden največjih »nategov«, ki jih je doživela Slovenija. In »nategnila« jo je organizacija, ki trdi, da je Kristusova cerkev. Kristus Slovenije sigurno ne bi »nategnil«, to lahko stori samo Njegov nasprotnik. Kdo je že Božji nasprotnik: satan ali demon?

»Verniki so že marsikaj požrli, bodo pa še to«

Kakšno mnenje o vernikih imajo nekateri kleriki, je dobro razvidno iz dogajanja v televizijski oddaji Pogledi Slovenije (3.2.2011), ki je bila posvečena dogajanju v Naškofiji Maribor. Duhovnik dr. Ivan Štuhec je za kamerami v pogovoru z eno izmed sodelujočih dejal: »Verniki so že marsikaj požrli, bodo pa še to«,« ta pa je nato z njegovim dovoljenjem to ponovila pred kamerami, torej pred celotno Slovenijo. Ta izjava kaže na slab in podrejen položaj vernikov v katoliški cerkvi. »Požreti« morajo vse, kar jim servirajo njihovi cerkveni predstojniki, kar seveda ni čudno, saj katoliki po cerkvenem nauku ne pripadajo sami sebi, temveč cerkvi, ki se ji morajo podrežati. Če bodo kot mali delničarji izgubili svoje deleže v cerkvenih zvonovih, so si pač sami krivi. Zakaj pa so vlagali vanjo! Izguba deležev in s tem premoženja bo pač služenje materi cerkvi in njenim predstojnikom ter izraz spoštovanja, pokorščine in ljubezni do predstojnikov, kot to izhaja iz cerkvenega katekizma.

Vatikan noče pomagati mariborskim bratom

»Gospodarska kriza mariborske škofije je posledica strukturnega greha. Gradilo se je na laži. Na papirju,« je izjavil mariborski nadškof Marjan Turnšek (Družina, 1.1.2012). Kaj med drugim v zvezi z

grehom pravi Katekizem katoliške Cerkve? »Mnogi grehi povzročijo krivico bližnjemu. Storitvi je potrebno, kar je le mogoče, da se krivica popravi (na primer povrniti ukradene reči, popraviti dobro ime tistega, ki je bil obrekovan, dati odškodnino za poškodbe). To zahteva preprosta pravičnost.«

Mariborska nadškofija je preko svoje gospodarske sfere in svojih katolikov, tako klerikov kot laikov, po besedah nadškofa grešila in posledica tega je kakšna milijarda evrov dolga in deset tisoče oškodovanih ljudi. Mnogi mariborski kleriki in laiki so drugim povzročili veliko krivico. Po prej citiranem cerkvenem nauku mora nadškofija storitvi, kar je potrebno, da se ta krivica popravi. Torej, dolg je potrebno poplačati. Mariborska nadškofija s svojo gospodarsko in drugo sfero bi morala najti sredstva, da se dolg poravnava in odpravi krivica, ki jo je povzročila družbam in ljudem. Če sama tega ne more storiti, ji morajo priskočiti na pomoč njeni bratje iz drugih škofij. Katoliški bratje morajo biti namreč med seboj solidarni, kajti »solidarnost je eminentno krščanska krepost«, uči Katekizem katoliške Cerkve. Če ji bratje iz drugih škofij ne morejo pomagati, bi mariborski nadškofiji moral pomagati Vatikan, kajti »Vsi smo odgovorni za vse, in pomembno je imeti pozitivno razumevanje solidarnosti,« je rekel papež Benedikt XVI. (<http://www.radiovaticana.org>).

Zadeva je torej jasna. Če se v škofijah ne najdejo sredstva za poplačilo dolgov mariborske nadškofije in njene gospodarske sfere, mora ta sredstva zagotoviti papež oz. Vatikan, saj je on na vrhu piramide solidarnosti. Za Vatikan milijarda evrov na predstavlja kakšne posebne številke, saj je cerkveno premoženje po vsem svetu bajeslovno, znaša tisoče in tisoče milijard evrov. Vatikanu ne more biti kakšen poseben problem organizirati sindikat katoliških bank, ki bo z »levo roko« našel milijardo in jo kot kredit dal bankrotiranim cerkvenim družbam. Seveda brez obresti, saj so le-te izkoriščevalske narave, cerkev pa to ni, kot sama zatrjuje. V sindikat katoliških bank je mogoče pritegniti cerkvene banke iz Nemčije (samo tu jih ima vsaj pet), Italije, Južne Amerike, Avstrije ... Milijarda evrov je zanje drobiž. Tudi vatikanski Inštitut za nabožna dela bi ta denar z lahkoto zbral, če bi slučajno imel težave, pa bi mu lahko pomagal sam papež s svojim tajnim fondom.

Več kot 60.000 oškodovanih delničarjev

Zvon Ena Holding je imel skoraj 30.000 malih delničarjev, Zvon Dva Holding pa skoraj 35.000. Vsi ti mali delničarji bodo po vsej verjetnosti izgubili vse, kar so vložili v cerkvena holdinga. Mnogi so vložili vanju vse svoje prihranke, mnogi samo del svojega premoženja. Verjeli so cerkvi, ona pa je vsem storila veliko krivico. Zato bi morala to krivico popraviti, saj to zahteva njen nauk, kot že navedeno. Vendar pa svetovna cerkev s svojo delno cerkvijo noče popraviti povzročene krivice. Ta naj živi dalje, si misli. Odgovorni kleriki bodo pač pustili, da njihovi bratje izgubijo svoje premoženje, ki so ga vložili v cerkvene projekte, mogoče celo v dobri veri, da zanje jamči cerkev. Kaj je o primeru Nadškofije Maribor rekel Jezus iz Nazareta: »Resnično, povem vam: Karkoli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili.« (Mt 25,40)

Velika izguba pri nakupu delnic Petrola

Naftna industrija je zelo privlačna za investitorje, saj se tam kujejo veliki dobički. Zato ni čudno, da se je v nakup naftnega trgovca vpletel tudi cerkveni Zvon Ena Holding. Ta je namreč preko družbe Julius fond sodeloval pri Istrabenzovem prevzemu Petrola. Delnice so bile kupljene po povprečni vrednosti 790 evrov, sedanja vrednost pa je pod 200 evri, s čimer je cerkev pri poslih z delnicami Petrola izgubila kakšnih 40 milijonov evrov. Čigav denar je bil to? Od vernikov? Denar, ki ga je dala država? Velik del kreditov je cerkveni holding pridobil pri državni NLB, ki večine tega denarja ne bo dobila nazaj. Kdo bo kril te izgube? Ljudje v Sloveniji, ki bodo morali preko proračuna pokriti veliko finančno luknjo NLB in drugih bank. Revni slovenski delavec in državljan bo moral bolj ali manj kriti izgube, ki so si jih banke nakopale pri poslovanju s cerkvijo. Kot ponavadi, ko revni financirajo bogate.

Pustne šale kot bogokletje

Na ljutomerskem pustnem karnevalu 2011 je bil dolg mariborske nadškofije ena izmed zgodb, ki pa je močno razburila katoliško cerkev. Reagirala sta tam-

kajšnji župnik in škof ter prireditelje obtožila bogokletja. Cerkev je 15. marca 2011 organizirala pravno molitev in pri tem zagrozila, da če se je organizatorji pustnega karnevala ne udeležijo, na Cvenu ne bo blagoslova velikonočnih jedi. Organizator je pustil in se udeležil pravne molitve.

Kaj je tako razjezilo cerkev? Cenik odpustkov. Ta znaša:

Laž ... 100 €

Kraja ... 231 €

Preklinjanje ... 315 € (beseda)

Varanje ... 4537 € (komad)

Ubijanje ... 13861 € (po osebi)

Krivoverstvo ... odvzem grunta.

Očitno klerika ne vesta, da je cerkev jubilejnega leta 2000, ki se je odvijalo v Rimu, pri vstopanju skozi različna vrata nudila odpustke. Katoliška cerkev je po neki oceni v 600 letih obstoja z odpustki zaslužila okrog milijarde guldenov. Tisti, ki s humorjem opozori na to, kaj cerkev dela, greši, cerkev, ki pa to dejansko dela, pa je sveta! Kar velja za cerkev, ne velja za pustne šeme. Že videno.

Nadškofija Maribor kot tajkun

Ekonomist Maks Tajnikar o tem ali gre pri cerkvenih investicijah za tajkunski scenarij: »Glavno pri vseh teh zgodbah je, da so prodajali sami sebi in s tem na neki način dosegli cene, ki so bile nižje. Načeloma ni razlike med Bavčarjem in cerkvijo. V obeh primerih gre za zasebne lastnike, ki se tudi tako obnašajo in sledijo istemu interesu.« (Mladina, 2.4.2010)

Sociolog Srečo Dragoš: »Kleriki so v času nastajanja denacionalizacijske zakonodaje ponavljali isti stavek kot kasneje v času kapitalističnih investicij in kot ga ponavljajo še danes po propadu teh investicij in kot ga bodo ponavljali tudi v prihodnosti – saj nam je šlo samo za dobro ljudi, ne pa za bogatenje. S tem skušajo pokazati, da niso na isti ravni kot tajkuni, ki so prav tako zapravili kapital, pridobljen iz političnih povezav. Res niso isti, laganje klerikov je hušje, saj noben tajkun na Slovenskem ni maskiral propadlih projektov s sklicevanjem, da je hotel le dobro delavcem.« (Curzio Maltese, Nabirka)

Katoliška cerkev je bajno bogata. Svoje bogastvo je zbirala tisočletja in zbira ga še sedaj. Vprašanje je, koliko ga je v svoji zgodovini sploh pridobila na pošten način? Verjetno bolj malo. Kako ga sedaj pridobiva? Na čigav račun sedaj živi? Svoj ali tuj? Jezus je bil tesar in si je denar služil s svojim delom. Kako si denar za življenje služi nadškof Stres? Ali dela v kakšni delavnici? Kako si denar za življenje služi ljubljanski stolni prošt Jožef Lap, ki je dejal: »Nekateri želijo to osnovno celico tako razcefrati in razvrednotiti in v to celico povabiti vse prašiče, koze in kozle in krave. Ne moremo. To ni družina!« (Mladina, 16.3.2012) Ali ne dobi nekaj tudi od vseh davkoplačevalcev? Pa tako žali mnoge državljane in Slovenijo kot takšno. In seveda živali!

Nadškofija Maribor kot hudi duh

»Posedovati bogastvo, imeti oblast, moč, ter uživanje, slava, to so glavna področja delovanja hudega duha,« pravi mariborski nadškof Turnšek (Priloga Večera V soboto, 26.2.2011). Večina tega se pojavlja v mariborski nadškofiji, zato bi marsikdo menil, da hudi duh deluje tudi v tej nadškofiji. Mogoče pa je nadškofija sama po sebi hudi duh, saj še do zdaj ni našla krivca za cerkveni polom. Očitno je nadškofija kot takšna želela posedovati bogastvo, imeti oblast in moč in podobno in ni šlo za posameznike v njej. Posedovati bogastvo, imeti oblast, moč, uživanje in slava so lastnosti cerkve same po sebi kot institucije. Njen nauk in zgodovina so jasen dokaz za to. Z Jezusom to nima nobene zveze. Po patru Bogdanu Knavsu je papež rekel, da je »največje zlo v Cerkvi sami«. (Dnevnik, 30.1.2012) Največje zlo je torej v mariborski in ljubljanski nadškofiji, ostalih škofijah, župnijah, redovih, karitasu in drugih cerkvenih organizacijah. In ker so del cerkve tudi laiki ... Ker pa riba smrdi pri glavi, je daleč največje zlo pri papežu in rimski kuriji.

Duhovnik Stres: najbolj sekularizirana dejavnost je ekonomija

Nadškof dr. Anton Stres: »Najbolj sekularizirana dejavnost ni znanost, pač pa ekonomija. Ekonomija narekuje tudi vrednote.« In še: »Finančna kriza je vse zaustavila. Meni se zdi najbolj skrb zbujajoče, da je naša borza že toliko mesecev mrtva, svetovne pa niso. V Sloveniji se nič ne prodaja, nič ne kupuje, vse stoji. To gospodarsko mrtvilo je zame najresnejši problem.« (Objektiv, 24.12.2009) Ali dr. Stres podpira sekularizacijo, saj ga najbolj skrbi, ker je sloven-

ska borza mrtva. Ker je borza del ekonomije, ta pa je po njegovem najbolj sekularizirana dejavnost, ali ne podpira Stres sekularizacije? Ali ne podpira nekaj, kar je proti njegovemu bogu? Govoriti proti sekularizaciji, kar sicer dela cerkev, po drugi strani pa jo na prefinjen način podpirati – lastnost koga je to? Boga ali njegovega nasprotnika?

Jasno je, zakaj dr. Stresa skrbi borza! Če je borza mrtva in prodaje ni, vrednost cerkvenih delnic stagnira in to slabo vpliva na cerkvene firme, posebej iz sfere mariborske nadškofije. Ob koncu leta 2009, ko je dr. Stres govoril o ekonomiji kot najbolj sekularizirani dejavnosti, so se že začele težave mariborske nadškofije in njene gospodarske sfere, kjer je bil dolgo eden najodgovornejših. Če bi bila borza bolj aktivna, bi se lahko vrednost cerkvenih delnic zvišala, kar bi bilo zelo pomembno za omenjeno nadškofijo in duhovnika Stresa. Za skrbjo dr. Stresa torej tiči navaden interes po denarju. Denar, denar ...

Bogastvo mariborske cerkvene sfere:

Nekateri prejemki iz javnih sredstev 2003-2011:

- Nadškofija Maribor: 14,99 milj. evrov

- Zavod Antona Martina Slomška: 12,63 milj. evrov

- Nadškofijska karitas Maribor: 2,1 milj. evrov

- ... (Vir: Supervisor)

Vrednost nepremičnin (Vir: GURS):

- Zavod Antona Martina Slomška, Maribor,

Vrbanska 30: 6,58 milj.

- Nadškofija Maribor, Maribor, Slovenska ulica 17: 5,42 milj. (teološka fakulteta ...)

- Nadškofija Maribor, Maribor,

Streliška cesta 150: 1,55 milj.

- Kongregacija šolskih sester sv. Frančiška Kristusa kralja, Maribor, Strossmayerjeva ul. 17: 3,26 milj.

- Kongregacija šolskih sester sv. Frančiška Kristusa kralja, Maribor, Strossmayerjeva ulica 15: 1,07 milj.

- Nadškofija Maribor, Slomškov trg 3: 1,046 milj.

- Škofijski ordinariat Maribor, Slom. trg 19: 0,76 milj.

- ...

Vlado Began

Kako dolgo še v lasti cerkve?

Prof. dr. theol. H. Mynarek:

V početju, ravnanju in govorjenju nacistov ni ničesar, kar ne bi imelo v cerkvah svoje predstopnje, svojega precendenčnega primera. (www.zrtve-cerkve.org)

Ali ste vedeli, da je:

- največ kriminala na prebivalca v Vatikanu (Delo, 18.1.2007)
- Hitler redno plačeval cerkveni davek, ostalih davkov pa ni hotel plačevati in si je do leta 1933 nabral za 400.000 mark davčnega dolga
- je izobčen in preklet tisti, ki poškoduje, pokraca ali ukrade katerekoli knjigo, rokopisno ali natisnisko, iz vatikanske apostolske knjižnice (7 dni, 1.2.2006)
- sedem katoliških duhovnikov štiri leta spolno zlorabljal Rito Milla, Američanko iz Kalifornije (Slovenske novice, 8.12.2007)
- papež Inocenc III. ukazal, da je potrebno brez usmiljenja sežgati vsakogar, ki skuša oblikovati osebni pogled na Boga, ki je v konfliktu s cerkveno dogmo
- da so po Ambroziju "svetemu" vsi, ki niso katoliški, krivoverci in bratje judov
- kardinal Alfonso Lopez de Trujillo oznanil, da so kondome skrivaj mikroskopsko preluknjali, da bi vernike okužili z aidsom
- Tom Coburn, senator iz Oklahome, za zdravnike, ki opravljajo abortuse, zahteval smrtno kazen
- bila podoba papeža Wojtite vtisnjena na zlate in srebrne kovance in poštno znamke
- papež Gregor VII. rekel, da so vsi vladarji podrejeni papežu
- Luther rekel, da je papež živ hudič.

Nietzsche:

Cerkev je največja korupcija, kar si jih je mogoče zamisliti.

Super bogata katoliška cerkev

Katoliška cerkev je po mnenju mnogih izjemno bogata cerkev, saj nekateri cenijo njeno premoženje na več 1.000 milijard evrov po vsem svetu ter vsaj milijardo v Sloveniji. Da gre za neizmerno bogastvo, je videti tudi z tega, da je samo nepremično premoženje cerkve v Italiji vredno kakšnih 1.200 milijard evrov in premoženje katoliške cerkve v Nemčiji približno 300 milijard evrov. Kje pa je še neizmerno premoženje v drugih evropskih državah, ZDA, Južni Ameriki, Avstraliji ... V vse to niso všteti umetniški zakladi in arhivi, ki predstavljajo nesluten vir cerkvenega bogastva.

»Samo s skupnimi močmi vseh treh varnostnih služb KGB, CIA in Interpola bi morda lahko dobili vsaj približen podatek o celotnem bogastvu Vatikana in kje vse se nahaja,« je rekel kardinal Vagnozzi. (Ronald Cooke, Vatican Jesuit Global Conspiracy). Tudi v Sloveniji je podobno. Seveda ne gre za tisoče milijard, temveč za kakšno milijardo evrov, saj je samo nepremično cerkveno premoženje vredno po oceni Geodetske uprave RS okoli 800 milijonov evrov, poleg tega pa letno cerkvena sfera dobi še kakšnih 20 ali več

milijonov evrov iz državnega proračuna, pa tudi desetine milijonov od svojih vernikov. Seveda pa je tudi milijarda evrov za Slovenijo zelo velika številka, kajti katera privatna organizacija v Sloveniji ima tako veliko premoženje. Zato je tudi pri nas katoliška cerkev super bogata organizacija. Slika o revni cerkvi je torej samo mit in ne resnica. S tem neizmernim premoženjem upravlja samo en človek, to je papež, ena oseba upravlja z bogastvom, o katerem lahko večina držav samo sanja. Papež uporablja to

bogastvo za politične namene namesto, da bi ga razdelil med reveže, s čimer še povečuje prepad med bogatimi in revnimi. Čeprav papež stalno pridiga o ljubezni do bližnjega in dobro ve, da vsak dan zaradi lakote umre več 10.000 otrok, milijoni in milijoni pa stradajo, pa kljub temu ni videti njegovih dejanj za odpravo revščine oz. prepada med bogatimi in revnimi. Očitno se njegova ljubezen do bližnjega nanaša samo na bogate. Papež s tem podpira prepad med bogatimi in revnimi ter s tem revščino, kar je podlaga za nasilje, vojne, izkoriščanje ... **VB**

Škof Hieronim:

Mi kar gorimo od pohlepa po denarju in medtem ko rohnimo proti denarju, polnimo vreče z zlatom in nič nam ni dovolj.

Ples cerkvenih števil v Sloveniji

Katoliška cerkev ves čas poudarja, da je revna in da so glavni vir njenih prihodkov prispevki vernikov. Da je to vsaj zelo vprašljivo, je poskrbela spletna aplikacija Supervizor, preko katere je mogoče spremljati izdatke javnih institucij, ki se nanašajo na blago in storitve. V okviru tega je tako mogoče videti denarni tok iz javne v sfero katoliške cerkve, ki jo sestavljajo škofije, župnije, slovenska škofovska konferenca, organizacije karitasa, zavodi, društva, podjetja, ki so pod vplivom cerkve ... Podatki kažejo, da je cerkvena sfera v času 2003-2011 na kakršni koli pravni podlagi prejela povprečno letno več kot 20 milijonov evrov, kar znese skupaj več kot 200 milijonov evrov. Seveda v to ni všteta vrednost nepremičnin, ki so bile vrnjene cerkvi v naravi v okviru denacionalizacijskih postopkov. Če upoštevamo še obdobje 2000-2002, smo slovenski davkoplačevalci prisilno dali katoliški cerkvi in njenim satelitom vsaj kakšnih 260 milijonov evrov. Mogoče se vsota, ki jo je cerkev dobila od davkoplačevalcev Slovenije (1991-2011), vključno z vračilom nepremičnin fevdalnega in drugega izvora, že približuje 500 milijonom evrov, če ni ta številka že presežena. V nadaljevanju je nekaj podatkov o tem.

Nekateri prejemniki javnih sredstev iz cerkvene sfere (2003-2011)

Škofije:

- Nadškofija Maribor: 14,99 milj.
- Nadškofija Ljubljana: 7,53 milj.
- Škofija Koper: 1,95 milj.
- Škofija Celje: 0,89 milj.
- Škofija Novo mesto: 0,53 milj.
- Slovenska škofovska konferenca: 1,31 milj.

Zavodi:

- Zavod sv. Stanislava: 25,67 milj.
- Zavod Antona Martina Slomška: 12,63 milj.
- Zavod sv. Frančiška Saleškega: 9,71 milj.
- Škofijska gimnazija Vipava: 9,43 milj.
- Zavod sv. Terezije: 3,70 milj.
- Zavod sv. Cirila in Metoda Beltinci: 3,13 milj.

- Zavod Župnije Trnovo: 2,19 milj.
- Zavod Dominik Savio-karitas Domžale: 2,04 milj.
- Marijin vrtec, Cerklje: 2,10 milj.
- Zavod Sv. Rafaela Vransko: 1,61 milj.
- Uršulinski zavod: 1,42 milj.
- Frančiškanski družinski inštitut: 1,29 milj.
- Miklavžev zavod Murska Sobota: 1,35 milj.
- Opatijski zavod Celje: 1,84 milj.

Redovi:

- Konferenca red. ustanov Slovenije: 4,33 milj.
- Usmiljenke sv. Vincencija Pavelskega – Zagrebške usmiljenke: 0,97 milj.
- Slov. frančiškanska provinca sv. Križa: 0,78 milj.
- Frančiškanska prokuratura: 0,77 milj.
- Frančiškanski samostan Kostanjevica: 0,51 milj.
- Slovenska provinca družbe Jezusove: 0,45 milj.
- Frančiškanski samostan Ljubljana center: 0,41 milj.

Župnije:

- Izola: 0,80 milj.
- Ljubljana – Vič: 0,70 milj.
- Opatijsko – mestna župnija Celje: 0,93 milj.
- Dol pri Ljubljani: 0,55 milj.
- Ljubljana Polje: 0,44 milj.
- Beltinci: 0,40 milj.
- Črenšovci: 0,39 milj.
- Solčava: 0,38 milj.

- Šentjernež: 0,33 milj.

Karitas:

- Slovenska karitas: 3,89 milj.
- Zavod Pelikan Karitas: 3,87 milj.
- Zavod čebela Karitas: 2,85 milj.
- Nadškofijska karitas Maribor: 2,1 milj.
- Zavod Samarijan Karitas: 1,16 milj.
- Škofijska karitas Ljubljana: 0,50 milj.
- Škofijska karitas Koper: 0,35 milj.

Društva:

- Društvo Mohorjeva družba: 2,40 milj.
- Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov: 1,25 milj.
- Društvo Barka: 1,94 milj.
- SKAM - Skupnost katoliške mladine: 0,30 milj.
- Društvo kat. pedagogov Slovenije: 0,19 milj.
- Društvo prostovoljcev Vincencijeve zveze dobrote: 0,30 milj.
- Mladinski informacijski center: 0,24 milj.
- Mladinski ceh: 0,75 milj.

Podjetja:

- Družina d.o.o.: 1,92 milj.
- Radio Ognjišče d.o.o.: 1,23 milj.
- Mohorjeva, d.o.o.: 0,89 milj.
- Pogača d.o.o.: 0,70 milj.
- Metropolitana d.o.o.: 0,63 milj.

- Krekova družba za storitve d.o.o.: 0,39 milj.
- Ognjišče d.o.o.: 0,22 milj.

Skupaj:

- Škofije, SŠK in njihove organizacije: 95 milijonov
- Karitas: 25 milijonov
- Redovi in njihove organizacije: 25 milijonov
- Župnije in njihove organizacije: 50 milijonov
- Politični stranki NSi in SLS: 10 milijonov
- Teološka fakulteta: 15 milijonov
- Društva: 4 milijone
- Vojaški kurati: 2 milijona
- Skupaj: 226 milijonov
- Ostali: ???

Teološka fakulteta je del cerkve, finančno in pravno pa del javne univerze, zato sredstva te fakultete niso šla direktno cerkvi. Podobno velja za plačila vojaškim kuratom, saj so ti zaposleni v državni upravi in denar ne gre direktno cerkvi. Podatki o teh „cerkvenih prihodkih“ so ocenjeni in niso pridobljeni iz Supervizorja, kot ostali. Zneski v tabeli so zaokroženi. **VB**

Ples cerkvenih števil v svetu

Kot že navedeno, je katoliška cerkev izjemno bogata. Svoje bogastvo je pridobivala skozi stoletja in tisočletja. Postavi se vprašanje, kako je prišla do tega bogastva? Iz raznih virov je znano, da se je cerkev ukvarjala s trgovino z ljudmi in imela sužnje, tlačani so morali plačevati tudi cerkvi, cerkev je prodajala titule, funkcije, blagoslovljena pisma..., uvedla je tudi trgovino z odpustki. Menihi in drugi cerkveni ljudje so ponarejali listine, da so prišli do zemljiške posesti. Bili so tudi papeži in škofje, ki so obogateli od prostitucije, imeli so celo lastne bordele. Eden najbolj sramotnih načinov Vatikana, kako nagrajati denar, je bilo roparsko morjenje drugovercev. Glavni faktor pri širjenju cerkvene zemljiške posesti od antike, zlasti pa v srednjem veku, je bila dediščina. Cerkveni oče Salvian je že v 5. stoletju pridigal: »Kdor premoženje zapusti svojim otrokom namesto cerkvi, ravna proti božji volji in proti svoji koristi. Medtem ko na zemlji skrbi za svoje otroke, sebe ogoljufa za nebesa.« Danes cerkev, čeprav je neizmerno bogata, mnogo sredstev dobi še iz državnih proračunov. Sledi nekaj podatkov o bogastvu cerkve.

Italija:

- približno 1/3 Rima je v lasti katoliške cerkve
- 20 do 22% vseh italijanskih nepremičnin je v lasti cerkve
- vrednost cerkvenih nepremičnin je 1.200 milijard evrov
- celotno področje v Rimu od Campo dei fiori do Tibere nasproti Angelskega gradu, mimo Piazza Navona in bližnjih ulic je praktično v celoti v lasti Vatikana. Gre za nekaj manj kot polovico zgodovinskega centra. Samo v tej coni je več kot 2500 palač. Vse te imobilije sploh niso prikazane v katastru, ker veljajo za »inozemski teritorij« (Max Parisi, časopis La Padania, 21.6.1998)
- cerkev ima okoli 100.000 nepremičnin
- cerkev ima 14.000 zdravstvenih ustanov, vrtcev, šol ...
- cerkev dobi letno okoli devet milijard evrov iz italijanske državne blagajne (davčne ugodnosti so vštete).

Nemčija:

- v organizacijah karitasa in diakonije je zaposlenih preko milijon ljudi
- karitas in diakonija (evangeličanska dobrotelost) dobita letno okoli 45 milijard evrov (karitas 25, diakonija 20)
- katoliška in evangeličanska cerkev sta lastnici treh tiskovnih agencij, 55 časopisov, 279 revij, 48 radijskih oddaj, 2 radijskih oddajnikov in 17 televizijskih produkcijskih hiš

- katoliška cerkev dobi iz državnih proračunov okoli 10 milijard evrov letno
- premoženje katoliške cerkve je vredno več kot 300 milijard evrov (brez umetniških zakladov in arhivov)
- letni proračun nadškofije Köln je slabo milijardo evrov, samo delež te nadškofije v podjetju z okoli 26.000 stanovanjskimi in poslovnimi enotami je bil leta 2003 vreden okoli milijarde evrov
- katoliška cerkev je največji privatni posestnik, saj njena posest ustreza velikosti Bremna, Hamburga, Berlina in Münchna skupaj.

Cerkvena kmetijska zemljišča po svetu:

- Španija: ca. 20% vseh polj
- Portugalska: ca. 20% vseh polj
- Argentina: ca. 20% vseh polj
- Anglija: ca. 100.000 ha
- ZDA: nad 1.100.000 ha njivskih površin, travniki in gozdovi niso všteti
- ...

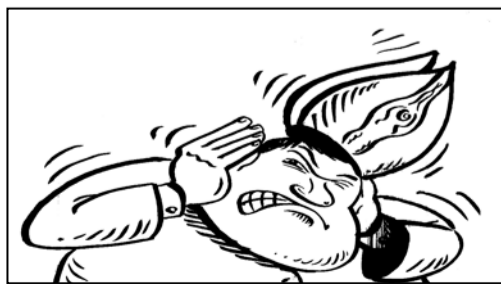
Še nekaj dejstev o cerkvi:

- zlate rezerve Vatikana so bile leta 1952 po velikosti druge na svetu, takoj za ameriškimi, in so znašale 3,5 milijarde evrov. Kakšno je stanje danes?
- katoliška cerkev je danes največji verski gospodarski koncern na svetu in močno angažiran na področju nepremičnin, kemije, elektronike ... ter soudeležen pri velikem številu gigantskih firm. Samo v Nemčiji ima okoli 100 milijard evrov

- kapitala in naložb, delnic in vrednostnih papirjev, poseduje pa tudi mnoge banke. Znan je primer italijanske banke Intesa, ki združuje katoliške denarne ustanove in se je združila z banko San Paolo Imi v eno največjih v Evropi
- premoženje nemške Karitas je po podatkih iz leta 1995 znašalo 65 milijard mark
- cerkev ima po svetu v lasti tudi večje število tiskovnih agencij, časopisov, revij, radijskih in televizijskih postaj ter drugih medijev
- v Avstraliji ocenjujejo, da bi katoliška cerkev kot gospodarska korporacija kotirala med prvimi petimi v državi s premoženjem, vrednim več kot 60 milijard dolarjev in skoraj 10 milijardami dohodkov v letu 2005. (Dnevnik.si, 24.4.2008)
- po mnenju nekaterih naj bi papeška banka vsak trenutek razpolagala s sto milijardami evrov gotovine (Jure Ernožnik, Mladina, 17.7.2009)

Ali ste vedeli, da:

- je papež Benedikt XVI. s prodajo svojih knjig v letih 2005-2010 zaslužil pet milijonov evrov
- je papež Pij XII, ki je umrl leta 1958, zapustil svojim dedičem 80 milijonov mark, v času njegovega papeževanja so trije njegovi nečaki v Vatikanu oz. z njim povezanimi podjetji zaslužili preračunano 120 milijonov mark
- se bruto plače škofov, nadškofov in kardinalov v Nemčiji gibljejo od 10.000 do 13.000 evrov, osnovna plača duhovnika pa je okoli 5.000 evrov
- Lucien Gregoire v knjigi Uomor v Vatikanu trdi, da si je Karel Wojtyła papeški stol kupil s podkupninami kardinalom v višini več 100 milijonov dolarjev
- je papež Janez Pavel II. del denarja, ki je bil namenjen za revežem, uporabil za prenovo papeške palače v Vatikanu in poletne rezidence v Castel Gandolfo, pri čemer je dal za svoje osebne potrebe zgraditi veličasten plavalni bazen
- je imel papež Janez Pavel II. svoj osebni tajni sklad, v katerega se je steklo vsaj 200 milijard lir, ki so bila porabljena za rušenje komunizma na Poljskem, Vatikan pa je podprl sindikat Solidarnost s 100 milijoni dolarjev
- je kardinal Alberto di Joria, predsednik IOR, v svoji oporoki zapustil vatikanski banki, vile, zemljišča, obveznice in bančne depozite
- je 7 škofov za časa filipinske predsednice Arroyo prejelo drage avtomobile iz sredstev državne loterijske družbe v zameno za podporo Arroye.

Več na www.bogastvo-cerkve.org

Katoliško demoniziranje žensk

V mesecu marcu imamo v zahodni civilizaciji kar dva praznika namenjena ženskam, 8. 3. je dan žena, 25. 3. pa materinski dan. Očitno so vsi ostali dnevi »posvečeni« moškimi, saj nisem zasledil, da bi obstajal nek poseben, uradno zabeležen dan moških, tudi uradnega očetovskega dneva še nisem praznoval. Od kod potreba po nekakšnem posebnem »slavljenju« enakopravnosti žensk? Ali se ta civilizacija ne razglaša za »krščansko«, kjer naj bi bili po nauku ustanovitelja in duhovnega vodje kristjanstva Jezusa Kristusa vsi enakopravni, tako ženske kot moški? Tudi moderni, sekularizirani, od verskih skupnosti ločeni Zahod ohranja ta dva praznika, ker očitno ženske še niso zares enakopravne, pa čeprav na bombah, ki jih Zahod meče na »nedemokratične« režime, z velikimi črkami piše nekaj o demokraciji, človekovih pravicah in svoboščinah. Kje je ne samo po mojem prepričanju glavni vir sovražnosti do žensk in to ne samo v preteklosti, ampak tudi sedaj? Seveda, kot pri večini drugih moralno iztirjenih zadevah, tudi tu naletimo na rimskokatoliško cerkev in njene klone, predvsem evangeličansko-luteransko in pravoslavno cerkev. Verjetno bodo tu kleriki in njihovi pristaši zavpili, da oni pač častijo ženskost v podobi »device Marije«, še državni praznik in dela prost dan 15. 8. v čast »Marijinega vnebovzvetja« so izsilili, kaj bi še radi več. Pa si malce pogledjmo katoliško »člaščenje« žensk.

Teologinja Uta Ranke-Heinemann je v svoji knjigi »Katoliška cerkev in spolnost« objavila veliko zanimivih informacij, citiram:

Po mnenju Avguščina mnogoženstvo ne nasprotuje redu stvarstva, pač pa mnogomoštvo. Kajti soproge so, tako meni, služabnice svojih mož. Noben suženj pa nima nikdar več gospodarjev, pač pa ima gospodar več sužnjev. Tako tudi nismo še slišali, da bi svete žene služile več živim soprogom, pač pa beremo, da so številne svete žene služile nemu soprogu... To ni zoper bistvo zakona.

V Kazenskem zakoniku cesarja Karla V. (iz leta 1532) je na primer člen 133 uporabo sredstev za preprečevanje zanositve – ta je cerkev preklela kot sredstvo razvrata – kaznovala s smrtjo.

Papež Siricij je v 4. stoletju dejal: »Jezus si ne bi izvolil rojstva iz device, če bi mislil, da je njena vzdržnost tako šibka, da bi bilo lahko isto naročje, iz katerega je izšlo Gospodovo telo, da bi bila torej tista dvorana večnega kralja omadeževana z navzočnostjo moškega semena.« Rojevanje otrok je torej nevdržnost, padec v slo, spočetje otroka, razen od Svetega Duha, pomeni nečistovanje, omadeževanost. Da to ni samo zasebno mnenje posameznega papeža, potrjuje katoliški dogmatik Michael Schmaus, ko pravi, da je Siricij s svojimi ugotovitvami izpričal »enoglasni nauk Cerkev«.

Papež Siricij je na razvoj celibata odločilno vplival s pismom španskemu škofu Himeriju iz Taragone (385), v katerem je označil kot crimen, torej kot zločin, ravnanje tistih duhovnikov, ki imajo po posvetitvi še vedno spolne odnose z zakonskimi družinami.

Ugledni pariški profesor teologije Johanennes Belet (+okrog 1165) je prepovedal umrle nosečnice med pogrebno mašo položiti na mrtvaški oder v cerkvi, ker nerojeni otrok še ni bil krščen. Dalje so morali, preden so smeli nosečo žensko pokopati na posvečenem pokopališču, iz njenega trupla izrezati otroka in ga pokopati zunaj pokopališča. Prav ta prepoved kaže na razširjenost grozljivih posledic Avguštinovega nauka o izvornem grehu.

Tomaž Akvinski (+1274) je dejal: »Žena je samo pomoč pri ploditvi in koristna v gospodinjstvu, za moža pa je dana tudi kuhinja, cerkev pa se po cerkvenih očetih razume sama od sebe.« To stališče je živo še danes. Primarna teološka misel o ženski je pri katoliški hierarhiji še vedno ta, da sodi žena k otrokom in k štedilniku.

Katoliški celibat ima poganjske korenine. Celibatični predpisi glede čistosti izhajajo iz kamene dobe religiozne zavesti. Številni poganski duhovniki so se skupili, da se ne bi omadeževali s spolnostjo in bi lahko ostali čisti in sveti posredniki med ljudmi in bogom ali boginjo.

Jezus ni imel samo dvanajstih učencev, temveč tudi številne učenke, med njimi dame iz visoke družbe, kot je bila Joana, žena enega od visokih Herodovih uradnikov. V Jezusovih časih je bilo na splošno tako: že če je ženska na ulici govorila z moškim, jo je lahko zaradi tega mož brez izplačila ženitvenega zneska (ki nekako ustreza naši odpravnini) pogнал na cesto. Okrog Jezusa zbrane žene, njegove učenke, niso bile samo pasivne poslušalke. Bile so prve, ki so oznanile Jezusovo vstajenje. Jezusova nepristranskost do žensk je zbudila v oči celo njegove lastne učence. Pri vodnjaku je prosil neko Samaritanko, naj mu da piti, in čeprav so bili Judje s Samaritani v sovraštvo, se je z njo pogovarjal.

Za celibatični odnos do žensk je odločilnega pomena Avguštinovo stališče. Njegovo negativno stališče do žensk je zato še posebej usodno. Teško si je misliti večje nasprotje, kot ga najdemo med Jezusovim obnašanjem in vedenjem tega velikega svetnika. Njegov dolgoletni ustanovalec in prijatelj Pozidij o njem poroča: »Nobena ženska noga ni nikdar stopila v notranjost njegove hiše, nikoli ni govoril z nobeno žensko brez prisotnosti tretjega in zunaj govorilnice. Celu pri svoji starejši sestri in pri nečakinji, ki so bile redovnice, ni poznal izjem«. Iz takšnega obnašanja lahko sklepamo, da je imel duševne motnje.

Kar se tiče zapostavljanja žensk pa pozna cerkev še druge ukrepe in prepovedi. Sinoda v Elviru z začetka 4. stoletja je v kanonu 81 določala, da ženske v svojem imenu ne smejo prejemati in pošiljati pism. Tudi las si ne smejo striči (Sinoda v Gangri, 4. st.). Hefeje: »Apostol Pavel vidi v 1. Pismu Korintčanom (11,10) v ženskih dolgih laseh, ki so jim dani kot naravna tančica, znak njihove podložnosti možu.«

V samem jedru diskriminacije žensk v cerkvi je ideja, da so ženske pred svetim nekaj nečistega. Klement Aleksandrijski (+215) piše: pri ženski »mora že zavest o njenem lastnem bistvu izzvati občutek sramu«.

Celibatično discipliniranje žensk je segalo tudi v zasebno življenje. Apostolske konstitucije svarijo, češ da se ženske ne smejo prepogosto umivati: »Daj naj se (žena) ne postopi prepogosto umivati se, tudi opoldne ne, in če je možno, naj se ne umiva vsak dan.«

Če se celovito ozremo na represijo proti ženskam, na njihovo zatiranje, diskriminacijo in sataniziranje, potem se nam pokaže celotna cerkvena zgodovina kot ena sama dolga veriga samovoljne vladavine omejenih moških nad ženskami. In ta samovoljna oblast se tudi danes nemoteno nadaljuje. Iz mnogih knjig pokore, npr. iz dekreta Burkhalda Wormskega (+1025) je razvidno, da so morali spovedniki zakonce spraševati o njihovi vzdržnosti. Opat Regino iz Prua formulira v svoji knjigi pokore vprašanja takole: »Si imel na nedeljo spolni odnos? Potem se moraš pokoriti tri dni... Si se s svojo ženo pregrešil v času posta? Potem se moraš pokoriti leto dni in plačati odpustek 26 soldov.«

Škof Cezarij glede preprečevanja zanositve: »Kdo sme brez opozorila gledati, kako žene jemljejo napitke, ki jih storijo nesposobne za zanositev ali omejujejo v njih naravno silo, ki je po božji volji sposobna rojevati sadove. Tolikokrat, kot bi lahko spočela ali rodila, toliko umorov bo imela takšna žena na vesti. In če si ne bo naložila primerne pokore, je obsojena na večno smrt v peklu.«

Preprečevanje zanositve je bilo v katoliški cerkvi označeno kot umor vse do leta 1917. Do takrat je bilo to sestavni del cerkvenega prava katoliške cerkve. Kot dejanje preprečevanja zanositve ni veljalo samo jemanje napitkov, ampak tudi razne vrste spolnega odnosa, pri katerih do zanositve ne more priti: coitus interruptus, analni ter oralni spolni odnos.

V posameznih knjigah pokore sta oralni in analni spolni odnos pogosto kaznovana strožje kot splav, celo ostreje kot naklepni umor. Neverjetna in nesmiselna označba preprečevanja zanositve kot umora se je dotaknila tudi posvetne kazenske zakonodaje. Za številne ljudi so bile posledice strašne. V »Kazenskem zakoniku« cesarja Karla V. iz leta 1532: 133. člen kazenskega zakonika kaznuje preprečevanje zanositve s smrtno kaznijo, namreč z obglavitvijo za moškega in utopitvijo za žensko. Od 8. stoletja dalje je bilo spovednikom naloženo, da morajo vernike v spovednici izrecno izprašati glede preprečevanja zanositve. Temeljni točki sta bili splav in preprečevanje zanositve. Teolog Albertus Magnus je bil velik sovražnik žensk. Takole je trdil: »Ženska je ponesrečen moški in v primerjavi z možko je njena narava defektna in pomanjkljiva.«

Zaradi »defektnega razuma«, na kakršnega, razen pri ženskah, naletimo »tudi pri otrocih in duševnih bolnikih«, ženska po mnenju Tomaža Akvinskega tudi ne more biti priča pri podpisovanju oporoke. Tudi otroci morajo upoštevati izbornejšo očetovo kakovost: »Očeta je treba bolj ljubiti kot mater, saj je oče aktiven, mati pa pasivni ploditveni princip.«

Tomaž Akvinski pravi, da je žena kot nepopolno bitje, v razvojni stopnji nekje na ravni otroka, otroke sicer sposobna rojevati, ne pa tudi vzgajati. Duhovno jih lahko vzgoji samo oče, saj je on duhovna glava družine.

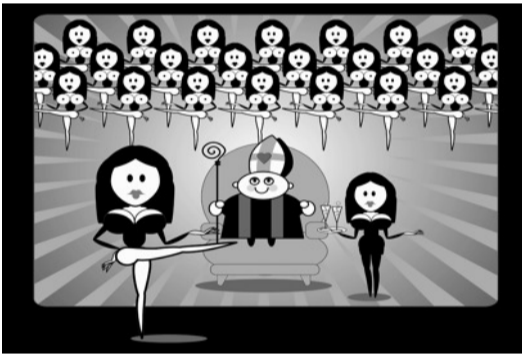
Cerkveni oče Hieronim je dejal, da »ženska preneha biti ženska« in jo lahko imenujemo »moški«, »če se odloči, da bo namesto svetu služila Kristusu«.

Svetnik in cerkveni učitelj Krizostom: »Ni se dobro poročiti. Kaj je žena drugega kot sovražnica prijateljstva, neizbežna kazen, neizogibno zlo, naravna skušnjava, zaželena nesreča, hišna nevarnost, škodljiva zabava, pomanjkljivost narave, prebarvana z lepo barvo.«

Avtorja »Čarovniškega kladiva« sta mnenja, da »bi bil svet, ko ne bi bilo žensk – tudi če ne upoštevamo čarovnic -, odrešen premmnogih nevarnosti.«

3. novembra 1586 objavljena bula papeža Siksta V. je odredjala, da morajo biti zakonolomci ter zakonolomke in enako starši, ki prodajajo otroke, kaznovani s smrtjo. Enako morajo biti po sodnikovi presoji kaznovani tudi tisti, ki se na lastno pest ločijo... Vsiljivo poudarjanje prepovedi kontracepcije je bilo posebej izrazito v času vojn 1870/71 ter 1914-1918. In še danes so namišljeni otroci deležni večje zaščite pred kontracepcijo kot pa realni, napol dorasli otroci, pred peklom in smrtjo bojišč, pač v skladu s tistim

neznosnim katoliškim zmotnim prepričanjem, da se pravi človeški zločini dogajajo v zakonskih spalnicah in ne na bojiščih ali v množičnih grobnicah. V katoliški moralni teologiji so veliko razpravljali o pravičnih vojnah, prav nič pa o pravičnem preprečevanju zanositve. V tem je neka dosledna logika, saj je treba zagotavljati spočetje ne nazadnje tudi z oziranjem na bojišče. Oboroževanje se torej začne že v spalnici. Zato ni naključje, da dosega zavračanje kontracepcije najvišjo točko prav v našem stoletju oboroževanja in svetovnih vojn. Zakaj si katoliška cerkev za zaščito živega človeka ne prizadeva tako zelo, kot si prizadeva za zaščito potencialnega in namišljenega človeka? Zakaj ne prepoveduje vojne z enako odločnostjo kot prepoveduje kontracepcijo? Zakaj dobiva v katoliški morali vojna večih okrasni pridevnik »pravična«, kontracepcija pa nikdar? Kdor se odloča za otroke, bi se moral odločiti tudi proti vojnem. In kdor žene skrbi za namišljene otroke tako daleč, da nikakor, tudi ob »še tako tehtnem razlogu«, ne dopušča preprečevati zanositve, ta naj svojo skrb za žive otroke žene še dalje in naj se zavzema za prepoved vseh vojn, tako da bo iz mota tistih škofov in kardinalov, ki so govorili: zato, ker je vojna, potrebujemo otroke, končno nastal resnični krščanski moto: zato, ker so otroci, naj nikdar ne bo nobene vojne! Konzervativni »Offertenzeitung für die katholische Geistlichkeit Deutschlands« je oktobra 1977 pisal: »Dejansko bo kontracepcijska tableta prav gotovo v desetih do dvajsetih letih zaustavila rast Cerkve z vsemi posledicami za prirast duhovništva in redovništva, kot tudi za prihodke od cerkvenih davk-ov.«

Celibatisti so hoteli naslikati takšno podobo Marije, ki ne bi imela nič skupnega z drugimi ženskami. To jim je uspelo. Čaščenje ene čiste ženske v nasprotju z vsemi drugimi nečistimi je celibatičnim samcem, pri njihovem življenju brez žensk, lahko v oporo, vendar pa so s tem številnim ljudem prizadejali mnogo škode. Za ženo je bolj bedna usoda, da mora živeti žensko življenje, ki ga utesnjujejo in dogmatizirajo moški. Marijo je to doletelo na enkrat na način. Vse, kar ima karkoli opraviti z žensko spolnostjo, vse, kar pomeni zaplojevanje in rojevanje otrok, so ji odvzeli. Sina ni smela dobiti z moškim, biti je moral Sveti Duh in zgoditi se je moralo brez sle. Sina ni smela roditi po naravnih poti, kajti tudi pri porodu je morala ostati nepoškodovana. Tako so iz nje naredili brezspolno bitje. Konec citatov.

Nihče teh »biserov« katoliške ideologije in prakse do danes ni preklical in so še vedno veljavni, tako da iz učenja katoliških pismoukov izhaja, da je katoliška boginja devica Marija edina ženska, ki je v katoliških nebesih. Ker brez duše seveda ne moreš v nebesa, vse ostale ženske ne morejo biti tam, saj so po katoliškem nauku ne samo manjvredne, ampak očitno tudi brez duše. Zato pa je v zameno devica Marija – na dogmatskem pladnju ponujena superženska – edina poleg Jezusa ne samo dušno, ampak tudi telesno vzeta v nebesa. Izhajajoč iz prej omenjenih dejstev so, ne samo zame, tako praznik Marijinega vnebovzvetja kot tudi materinski dan in dan žena simboli globoke diskriminacije žensk s strani katoliške cerkve in s katoliško ideologijo zastrupljene zahodne družbe. Diskriminacije, ki ima žensko še danes zgolj za gospodinjjski stroj in stroj za rojevanje otrok ter za zadovoljevanje moške pohote. Dokaz za to so tudi izjave sedanjih cerkvenih »aparatchikov«, ki so izgleda pridno prebirali svoje učitelje. Npr. izjava trenutnega kandidata za svetnika številka ena, santo-subito papeža Janeza Pavla II. iz leta 1988: »Ženska mora tiho poslušati in se povsem podrediti. Nobeni ženski ne dovolim učiti in se dvigniti nad možkega.« Ali pa: »Dekleta, ki nosijo mini krila, pridejo v peklo.« (Jezuit Wild v 20. stol.) Župnik Jože Pacek: »Ženska je ustvarjena kot pomočnica človeku.« (Družina, 15.7.2001)

Svoj vrhunec je ta diskriminacija dosegla na začetku mračnega novega veka – v katerem še živimo – med 1. 1450 in 1800, ko so katoliški jurišniki s pomočjo inkvizicije in montiranih, nameščenih čarovniških procesov pobili na milijone žensk po vsej Evropi. Številna o grozovito mučenih in pobitih ženskah se razlikujejo, toda govorimo o najmanj 3 milijonih žrtvih. Pravi femicid – spolna čistka, kjer si bil avtomatsko kriv, če si bil ženska. In so ženske po katoliški ideologiji krive še dandanes. Na srečo jih

kler ne pobija več, a ne zaradi spremembe prepričanja, temveč zato, ker jih zaradi spremembe politične klime ne more več. Da pa bi se Vatikan opravičil ženskam npr. z odpravo svoje sovražne ideologije in prakse do njih, to meji že na znanstveno fantastiko.

Tako se normalen človek resnično začudi, ne samo če vidi v cerkvi kakšno žensko, ampak dejstvu, da so ženske sploh še članice rimskokatoliške cerkve in njenih klonov. Razlog takega stanja vidim v tako imenovanem stockholmsem sindromu – to je v istovetjenju žrtve z rabljem in to ne samo zaradi fizičnega, ampak tudi psihičnega preživetja. Saj zaradi večstoletnega obupa, brezizhodnosti in nezmožnosti spremeniti ženomržno politiko katoliške cerkve ženske ideologijo svojih rabljev raje sprejmejo za svojo. Danes je situacija kljub še vedno obstoječi moči svetovne katoliške diktature na srečo tako daleč, da lahko posameznice in posamezniki sledijo nasvetu, ki je začuda še vedno zapisan v katoliški bibliji. Nasvet v Janezovi Apokalipsi govori o IZS-TOPU iz katoliške cerkve, babilonske vlačuge. Pa čeprav sedanji papež Benedikt XVI., bivši veliki inkvizitor Ratzinger, govori o ponovni »evangelizaciji« Evrope – verjetno tudi nasilni – s pomočjo katoliških eksorcistov, to je izganjalcev hudiča oz. modernih inkvizitorjev.

Glede na dejstvo, da je Vatikan dajal svetnim oblastem naročila za ubijanje in seziganje žensk na grmadah – pa tudi sam je to rad počel – in tudi glede na grozovitost in predvsem številnost nesrečnic – pa tudi nesrečnikov – katere so katoliški kleriki skupaj s svojimi protestantskimi kolegi sežgali na grmadah po Evropi in tudi v kolonijah, lahko mirno ugotovimo, da smo v »napredni« zahodni civilizaciji odpravili človeške žrtve bogovom, to je predvsem katoliškemu »bogu« večnega prekletstva, šele okoli l. 1840 – ko je v Španiji, kjer je zagorela prva grmada, ugasnila tudi zadnja.

Upam, da bo demokratična slovenska država v kratkem pregledala verske spise in interno pravo katoliške cerkve skozi drobnogled Ustave in zakonov R. Slovenije ter prisilila slovensko podružnico vaticanske države »Sveti sedež«, da se uskladi v teoriji in iz nje izhajajoči praksi z modernimi ustavnimi standardi, izhajajočimi iz konvencije o človekovih pravicah in v svoboščinah. Torej konkretno, da cerkev uskladi svoj diskriminatorni odnos do žensk s 14. členom Ustave, ki govori o enakosti, ne glede na spol, raso itn. Tako kot se moramo držati Ustave VSI državljani R. Slovenije, brez izjem. Me tudi zanima, če bi katerakoli druga verska skupnost – ali drug del civilne družbe – imela tako z Ustavo nasprotujočo teorijo in prakso kot katoliška cerkev – ali bi lahko ne samo nemoteno delovala, brez zahtev ustanov državnega pregona, ki ščitijo ustavno ureditev, po uskladitvi z Ustavo – ampak, ali bi lahko delovala kot državna varovanka številka ena, kot slovenske vlade trenutno obravnavajo katoliško cerkev?

In če velja nezastarljivost pregona zaradi zločinov proti človeštvu za nacionalsocialistične (npr. holokavst, ...) in komunistične zločine (npr. Gulag, povojni poboji v Sloveniji, ...) še po pol stoletja od storitve, vsekakor velja nezastarljivost tudi glede pregona katoliških moralcev žensk izpred pol tisočletja. Ker so konkretni morilci seveda mrtvi, gre tu poleg pridobitve moralnega zadoščenja in rehabilitacije žrtve predvsem za to, da se na takem nuerberško-haškem sodnem procesu obsodi in prepove ideologijo Vatikana, ki je sploh omogočila grozovite katoliške zločine nad ženskami in drugimi družbenimi skupinami. Saj je ta ideologija še danes neokrnjeno del katoliškega nauka in kot taka lahko spet postane podlaga morebitnim novim pregonom. V slovenskem primeru je prepoved katoliške teološke in konkretne diskriminacije žensk vsebovana v 63. členu Ustave, kjer piše o prepovedi spodbujanja k neenakopravnosti in nestrpnosti.

Nekaj se pa le premika glede stoletja dolge »nedotakljivosti« katoliško kleriških zločincev. V knjigi (prevedeni v slovensščino) o kazenski ovadbi zoper sedanjega papeža Benedikta 16. z naslovom »Afera papež« (izdajatelj Društvo za zaščito ustave in žrtve cerkve) si lahko preberemo ovadbe papeža glede njegove kriminalne vpletenosti v prikrivanje kleriške pedofilije, sodelovanja pri širjenju aidsa preko prepovedi kontracepcije, ...

»Eppur si muove!« - vendar se le premika, počasi, pa zanesljivo.

Borislav Kosi

Vendar dokler bo Vatikan podpiral zahodni kapital in njegov prodor v (...) z orožjem ali svojo etiko, se bo nadaljeval sedanji neoliberalni razvoj. (Matjaž Hanžek, Mladina, 8.1.2010)

V Sloveniji prevladuje katoliška pedofilija

Po podatkih same katoliške cerkve naj bi bilo v Sloveniji od 2 do 4 odstotke duhovnikov pedofilov, kar pomeni, da naj bi bilo pri nas, glede na to, da je v Sloveniji okoli 1.000 katoliških duhovnikov, med 20 in 40 duhovnikov storilcev kaznivih dejanj, povezanih s spolno zlorabo otrok. Ker je bilo v zadnjih desetih letih zaradi spolnih zlorab otrok okoli 20 duhovnikov obravnavanih v civilnih in cerkvenih postopkih, se postavi vprašanje, ali cerkev javnosti ne posreduje resničnih številok o številu kleriških pedofilov. Ker ima cerkev učinkovit pregled in nadzor nad delom duhovnikov, kot je to javno izjavil visok predstavnik cerkve dr. Andrej Saje, dobro pozna stanje med duhovščino in zagotovo ve, kateri kleriki so pedofili. To še zlasti zato, ker cerkev pozna profil potencialnega pedofila in dobro pozna okolje, kjer je večja možnost, da pride do spolnih zlorab otrok. Zgoraj navedeni odstotki so podatki katoliške cerkve, verjetno pa so resnične številke mnogo večje, saj cerkev mnogokrat ne govori resnice. Lahko, da so te številke samo vrh ledene gore.

Sociolog dr. Marjan Smrke meni, »da sta dejansko pedofilija in efebolifilija med katoliško duhovščino nadasorazmerna njenemu deležu v splošni populaciji. V Ameriki je tega celo do desetkrat več.« (http://www.-park.si/2006/11/marjan-smrke-stanje-danasnje-druzbe-mimikrija) Pri tem je potrebno vedeti, da so ZDA pretežno protestantska dežela, zato je delež katoliških pedofilskih duhovnikov tam zelo visok. Dr. Srečo Dragoš pa meni, da v primerjavi z drugimi podobnimi organizacijami, kot so podobne verske skupnosti ali ustanove, cerkev odstopa (Mladina, 16.4.2010). Poleg tega pa mnoge žrtve nikomur ne povedo za zlorabe in te zadeve ne pridejo niti do cerkve, kaj šele kam drugam.

Znano je, da ima pedofilski storilec več žrtev, povprečno, po podatkih cerkve, do 8. Obstajajo pa mnogi, ki so jih imeli več kot 10 ali celo več 10 (v tujini). Župnik Jošt je bil obdolžen spolnih zlorab kar 16 mladoletnih oseb. Če je v Sloveniji kakšnih 30 do 40 duhovnikov oziroma drugih klerikov, ki spolno zlorabljajo otroke, je lahko žrtev več sto. Koliko: 200, 300 ... Kdaj bodo te žrtve spregovorile? Koliko grozljivih usod je povzročila cerkev? Koliko uničenih življenj imajo na vesti katoliški kleriki? V čigavem imenu so delovali: Jezusa ali satana? Kdaj bo cerkev plačala odškodnino žrtvam?

V letu 2009 je bilo v Sloveniji po podatkih pristojnega ministrstva kakšnih 200 primerov pedofilije. Glede na delež pedofilskih duhovnikov, ta naj bi bil, kot že navedeno, med dvema in štirimi odstotki, seveda po podatkih same cerkve, odpade v letu 2009, teoretično (statistično), na katoliški kler od 4 do 8 primerov pedofilskih duhovnikov. Jih cerkev obravnava? V tajnih postopkih na svojih sodiščih? Ali pa so bili nagrajani s premetitvijo? Je primere prijavila civilnemu sodstvu? Že dolgo v javnosti ni nič slišati o nobenem novem primeru kleriške pedofilije. Ali ga ni ali pa ga je cerkev prikrila?

Večina pedofilije v Sloveniji spada pod cerkveno okrilje

V Sloveniji je katoliška vera vera okolja. Katoliška cerkev je najštevilčnejša in najbogatejša verska skupnost. Velika večina Slovencev in državljanov je katoliške vere. Katoliška cerkev obsega tako klerike kot tudi laike. Po katoliškem nauku so oboji del cerkve, oboji so deležni pri njenem poslanstvu, oboji so člani cerkve. Zato je tudi pedofilija katoliških laikov pedofilija katoliške cerkve. Pedofilija, ki je del katoliške cerkve, je torej sestavljena iz dveh sestavin: iz pedofilije laikov in pedofilije klerikov.

Če je kakšnih 80 odstotkov vseh prebivalcev Slovenije prejelo katoliški krst, večina seveda kot dojenčki, je po nauku katoliške cerkve tolikšno število tudi njenih vernikov. Kot je bilo že navedeno, dojenček oziroma otrok, ki je krščen, postane s krstom cerkveni vernik in s tem njen član laik. To pa tudi pomeni, da je med 200 primeri pedofilije v Sloveniji v letu 2009 kar 80 odstotkov storilcev, ki so verniki katoliške cerkve, večina storilcev torej sodi v to cerkev. Seveda je to domneva, ki sloni na statistiki. Lahko, da je odstotek večji ali pa manjši. Težko pa bo spodbiti dejstvo, da večina tistih, ki spolno zlorabljajo otroke, sodi, glede na katoliški nauk, v sfero katoliške cerkve. Ali nima torej cerkev eno izmed ključnih vlog v pedofiliji v Sloveniji, saj če niso storilci njeni duhovniki ali redovniki, pa so, vsaj statistično, storilci velike večine pedofilskih zločinov katoliški laiki. Če ne klerik, pa laik, v vsakem primeru je to del katoliške cerkve. Ali je pedofilija eden izmed temeljev te cerkve? Ali je cerkvena pedofilija tudi del nauka Jezusa iz Nazareta? Ali je pedofilija tudi v nebesih? Če ni, komu pripada pedofilija? Če je večina storilcev, vsaj statistično, del cerkve, daje to katoliškemu nauku poseben pečat. Vprašanje je, v kakšnem pomenu: negativnem ali pozitivnem. Kajti, kakšna je to vera, kakšen je to nauk, ki je podlaga za takšna gnusna dela, kot so spolne zlorabe nemočnih otrok?

V družbi oziroma javnosti je vsa pozornost usmerjena v pedofilijo klerikov, redki pa se ukvarjajo s pedofilijo katoliških laikov kot pedofilijo dela katoliške cerkve. Redki se ukvarjajo z odnosom med katoliškim naukom in spolnimi zlorabami otrok, ki jih storijo katoliški laiki, predvsem v smislu vzročne zveze med naukom, ki otroke smatra za »last« cerkve, starši pa so samo cerkveni pooblaščenca in se morajo ravnati do otrok v smislu cerkvenega nauka, sicer jim grozijo cerkvene sankcije, tudi večno prekletstvo, in posledico tega nauka, to je spolno zlorabo. Problematika spolnih zlorab otrok, ki jih storijo katoliški verniki laiki, je bistveno širša in pomembnejša, kot se to prikazuje. Ob tem ni zanemariti niti dejstva, da je veliko ljudi imelo, in seveda ima, psihične težave zaradi izkušenj, ki so jih imeli s cerkvijo v svojem otroštvu in mladosti. Cerkveno pogojene nevrose niso redkost, še zlasti ne v okoljih, kjer je katoliška cerkev zelo močna.

Pedofilija kot družbeni problem

»Spolno nasilje je kompleksen družbeni problem ...«, pravi duhovnik dr. Saje (Družina, 2.5.2010).

Tudi nemška zvezna kanclerka Angela Merkel je dejala, da se te spolne zlorabe niso dogajale le v cerkvenih šolah in internatih, marveč je to obsežno družbeno vprašanje. To je sicer res, vendar pa je potrebno pregledati, kakšen delež pri vsem tem ima cerkev. Dejstvo je, da je na zahodu cerkev vodilna ideološka sila že dolga stoletja oziroma tisočletja. Dolgo časa sta bila država in cerkev eno in isto. Svoj nauk je cerkev vsiljevala družbi, če ni šlo zlepa, pa zgrda. Znana so nasilna pokristjanjevanja. Če ljudje njene vere niso sprejeli prostovoljno, je tekla kri. Tudi v Sloveniji se je dogajalo podobno. Ko se je otrok rodil, je bil krščen in je tako postal član cerkve. Vzgoja v družini in šoli je temeljila na cerkveni ideologiji, ki je otroke smatrala za »last« cerkve, starše pa za cerkvene pooblaščenca, ki morajo otroke vzgajati v cerkvenem duhu in po cerkvenih naukih. Indoktrinacija, hromljenje svobodnega razvoja otrok in njihove volje, je bila zelo močna in je otroka naredila po podobi cerkve. To se je dogajalo iz roda v rod. Indoktriniran otrok je, ko je odrasel, indoktriniral svoje otroke, ti pa zopet svoje otroke in tako dalje, večinoma pod grozljivo prekletstvo in večnega pekla. Vse to je zaznamovalo družbeni razvoj. V zadnjem času krvava biblijska indoktrinacija popušča, vendar ne zaradi tega, ker bi cerkev spoznala njeno škodljivost, temveč zaradi tega, ker postajajo pozitivne sile vedno močnejše. Toda očitno je, da se bo cerkev borila do konca. Njeni manevri in triki, povezani s pedofilskimi škandali, to dokazujejo. Sprva zanikanje, nato posutje s pepelom, celo »iskren« papežev jok pri srečanju z žrtvami spolnih zlorab na Malti, vse to je v funkciji ohranjanja starih odnosov. Priznaš nekaj grehov, da se mediji čim prej izpišejo in s tem nehajo, kajti če bi še naprej tajil, bi lahko prišlo na dan še mnogo več za cerkev obremenjujočih stvari, ne samo pedofilije. Da prikriješ velike grehe, žrtvuješ in odkriješ javnosti manjše grehe. Zelo spretno. Vprašanje je, ali jo bo to rešilo in kako dolgo ji bo to sploh še uspelo?

Ker je cerkvena ideologija z indoktrinacijo postala bistveni del družbene zavesti v tako imenovanih krščanskih deželah, je tudi pedofilija v teh deželah v glavnem posledica delovanja cerkve oziroma njenega nauka. Pedofilija, ki se pojavlja v »krščanskih« deželah, ima torej svoj izvor pretežno v cerkvah, najsibito to katoliška ali kakšna druga, ki temelji na bibliji. Zato je za spolno nasilje nad otroki kot kompleksnim družbenim problemom odgovorna predvsem cerkev s svojim nasilnim in krvavim naukom. Odgovornost pa pade seveda tudi na državo, ki je,

čeprav pozna ali bi morala poznati cerkveni nauk in zgodovino, molčala. V glavnem pa še vedno molči.

Teksti iz tega članka so iz knjige Vlada Begana *Resnica in cerkev se izključujeta!*

Resnica in cerkev se izključujeta!

Ni več dvoma: cerkev je utemeljena na krvavi bibliji, reproducira se s prisilnim krstom otrok, za preživetje ji ni noben zločin prevelik in skozi vso zgodovino plava v spolni nemoralni, pedofiliji in danes v pranju denarja!

Vse to nasprotuje resnici, Bogu, na katerega se cerkev sklicuje!

Dejstva in še več o katoliški cerkvi!

Vladko Began

Knjiga o cerkveni pedofiliji, nasilnem cerkvenem nauku do otrok, prisilnem krstu dojenčkov, bogastvu cerkve, ponarejanju biblije, negativnem vplivu biblije na družbo, papeževem prekletstvu vegetarijancev in drugih cerkvenih prekletstvih, zločinah nad živalmi, tožbi zoper katoliško cerkev, ker ni krščanska ...

206 strani, 20 evrov, naročila: tel. 031/284 643 ali vlado.began@siol.net, več na www.began.si.

Biblija o babilonski vlačugi (cerkvi):

»Pojdi iz njega, ljudstvo moje, da ne boš soudeleženo pri njegovih grehah in da te ne prizadenejo njegove nadloge! Zakaj njegovi grehi so se nagrmadili do neba in Bog se je spomnil njegovih krivic.« (Raz 18,4-5)

Zoper papeža Benedikta XVI. vložena kazenska ovadba zaradi hudodelstev proti človeštvu

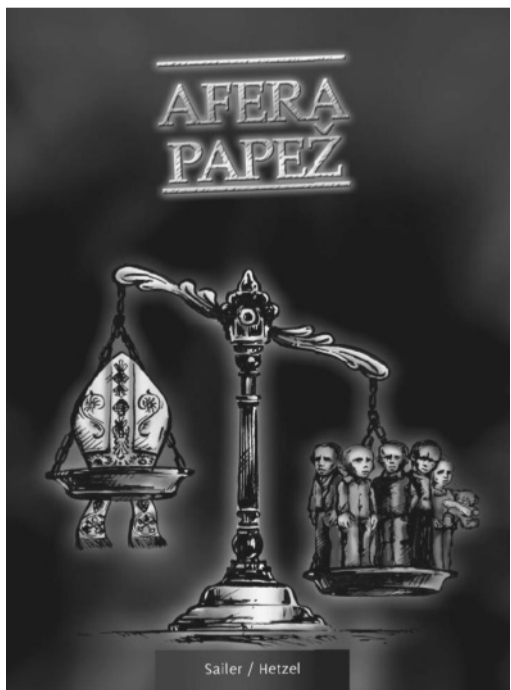
Na Mednarodno kazensko sodišče v Haagu sta v začetku leta 2011 dva nemška odvetnika vložila kazensko ovadbo proti dr. Ratzingerju, papežu katoliške cerkve, zaradi hudodelstev zoper človečnost po 7. členu Statuta Mednarodnega kazenskega sodišča. Papežu se očita:

1. ohranjanje in vodenje svetovnega totalitarnega prisilnega režima, ki svoje člane podjarmlja z grozljami, ki zastrašujejo in ogrožajo zdravje;
2. ohranjanje smrtonosne prepovedi uporabe kondomov, tudi takrat, ko obstaja nevarnost infekcije z virusom HIV;
3. vzpostavljanje in ohranjanje svetovnega sistema za prikrivanje in podpiranje seksualnih zločinov katoliških duhovnikov, kar omogoča vedno nove zločine. Omenjena kazenska ovadba je izšla tudi v obliki knjige z naslovom *Afera papež*, iz slovenske izdaje pa objavljamo nekaj kratkih odlomkov, povezanih s pedofilijo. (...)

Končno obstaja hud sum, da je dr. Joseph Ratzinger kot prefekt kongregacije za vero svoje cerkve in kot papež sistematično prikrival spolno zlorabo otrok in mladoletnikov vse do danes, storilce ščitil in s tem dajal potuho za nadaljnjo spolno nasilje nad mladoletniki. (...) Znano je, da je zadnja desetletja na tisoče katoliških duhovnikov po vsem svetu spolno zlorabilo in posililo na deset tisoče otrok in mladoletnikov. Opis, ki sledi, se omejuje na seksualne zločine najbolj prizadetih dežel in nekaj primerov cerkvenega prikrivanja. Opira se predvsem na pregled odvetnika Geoffreya Robertsona, *THE CASE OF THE POPE*, 2010 in na poročila medijev z nemškega ter angleškega govornega področja. Razen tega se sklicuje na spletno stran gottes-suche.de in tamkajšnji obsežen pregled seksualnega nasilja v katoliški cerkvi med leti 1993 in 2011.

(...) 4. Končno pride ovadba do rezultata, da je obdolženi kazensko pravno odgovoren za to, da so se v zadnjih desetletjih vse bolj širili seksualni zločini katoliških duhovnikov. V javnosti se obtoženi vede

kot bogaboječ cerkveni vodja, ki se žrtvam klerikalnih skruniteljev otrok opravičuje in hoče preprečiti nadaljnja dejanja. V resnici ravna kot ledeni zaščitnik svetovnega sistema prikrivanja, ki daje prednost zločincem na škodo njihovih žrtev in vsakodnevno daje potuho za nove zločine.

Berite kazensko ovadbo zoper papeža Benedikta XVI. zaradi zločinov proti človeštvu, ki je bila vložena na Mednarodno kazensko sodišče v Den Haagu. Pedofilija, kontracepcija, groznje, prisilni krst ...

Knjiga ima 78 strani, cena je 7,80 evrov. Naročila: tel. 041 214 233, info@zrtve-cerkve.org ali preko naslova društva. Več na www.zrtve-cerkve.org

Recenzija knjige *Izgubljeni gozd* Zorana Steinbauerja

Knjiga si je prislužila nominacijo na natečaju za nagrado Modra ptica 2011, ki se podeljuje za najboljši še neobjavljen roman za odrasle.

Avtor knjige *Izgubljeni gozd* skozi različne fasete prikaže v podrobnostih spolno zlorabo mladostnikov v semeniščih, v različnih fasetah se dotika razgaljenosti žrtev spolnih zlorab, njihovo stisko, hude psihične travme, zaradi katerih posameznike pripelje do samega brezna »samomora«.

Knjiga je napisana večplastno, je globokoumna, dotika se zelo visokih moralno etičnih vrlin. Skozi vsa grozodejstva spolnega posiljevanja glavnega junaka je avtorju uspelo ves čas bralca držati na visokem nivoju spoštovanja vseh akterjev, tudi posiljevalcev. Skozi roman avtor bralca popelje do prvih korakov pomoči žrtvam spolnih zlorab, kako izstopiti iz brezna travm. S tem ko glavni junak Karl spozna, da maščevanje ni prava pot iz brezna travm, temveč le odpuščanje, sprejemanje in pomoč posiljevalcu.

Knjiga si zato zasluži vse pohvale in je namenjena vsem žrtvam spolnega nasilja.

Janja Škrjanc

Papež leta 2008: Iz cerkve bomo izključili vse pedofile. Koliko pedofilskih duhovnikov je bilo izključenih iz cerkve? Sploh kakšen!?

Janez Trdina:

»Kristovo vero so nam prinesli naši sovražniki iz odurnih političnih razlogov, zato da bi Slovence razdvojili, premagali s pomočjo krščanskih poganške in nadvladali oboje. Začetek krščanstva je na slovenskem tudi začetek politične in narodne sužnosti.« (Janez Trdina, *Zbrano delo*, osma knjiga, stran 21, izdala DZS, leta 1956)

Catherine D. kot čudovit hudič

Kardinal Franc Rode o Catherine D.:

»Ja, čudovita je bila, mladost je bila, lepota je bila, življenje je bilo to, ne?!« (Mladina, 26.4.2012)

Papež Pij II: »Ko vidiš žensko, misli, da je hudič! Je neke vrste pekel!«

Če združimo oba klerika, bi bilo mogoče po cerkveno reči: Catherine D. je čudovit, mladosten in živ hudič in pekel. Kakšna diskreditacija žensk – in te še vedno rinejo v cerkev! Nerazumljivo.

RAZMISLI

Časopis za ljudi, ki iščejo resnico
Letnik VI, številka 12-13
Datum natisa: 19.6.2012, leto izida: 2012
Naklada: 5000 izvodov, ISSN: 1854-813X
Imetnik avtorskih pravic je izdajatelj oz. avtorji, ki imajo sklenjen ustrezen dogovor.

Izdaja:

Društvo za zaščito ustave in žrtev cerkve
Zaloše 15, 4244 Podnart, tel.: 041 214 233
Transakcijski račun: SI56 0206-8025-9513-155
www.zrtve-cerkve.org, info@zrtve-cerkve.org
Predsednica: Janja Škrjanc

Uredništvo:

Odgovorna urednica: Maja Fišer
Tel.: 040 749 126, fiser.maja@gmail.com
Borislav Kosi, Janja Škrjanc, Greti Čede
Naslov uredništva: Zaloše 15, 4244 Podnart

Brezplačno ustno pravno svetovanje o izstopu iz kat. cerkve je na voljo na tel. 031 284 643.

Sovražni cerkveni napadi na Koalicijo za ločitev države in cerkve

Katoliška cerkev je v javnosti že večkrat očitala koaliciji, da s svojimi stališči neti nestrpnost in spodkopava demokratične temelje. Koalicija je zato na tiskovni konferenci dne 19.4.2012 zavrnila vse cerkvene očitke in odgovorila še na nekaj drugih cerkvenih stališč, ki se pojavljajo v javnosti. Za podlago je vzela cerkveni tekst z naslovom *Ločitev med državo in Katoliško Cerkvijo ter njeno financiranje*, ki je dosegljiv na spletnem naslovu <http://katoliska-cerkve.si/locitev-med-drzavo-in-verskimi-skupnostmi-ter-njihovo-financiranje>. Tekst nosi datum 14.3.2012. V nadaljevanju objavljamo odgovore koalicije.

Katoliška cerkev pravi:

Stališča Koalicije za ločitev Cerkev in države so v nasprotju z ugotovitvami ustavnega sodišča.

Koalicija odgovarja:

Katoliška cerkev ne dojemata, da državljanom in civilni družbi ni potrebno sprejeti mnenj ustavnega sodišča in da ima lahko drugačen pogled na neko vprašanje, kot ga ima sodišče. Gre za izraz svobode izražanja iz 39. člena ustave. Očitno katoliška cerkev ne priznava slovenske ustave in pravice do svobodnega izražanja, če gre za stališča, ki cerkvi niso všeč. To je pač v skladu s cerkveno doktrino, da ne sledi slovenski ustavi, če je ta v nasprotju z nauki evangelija ali npravnega reda. (Katekizem katoliške Cerkev (KKC), št. 2242)

Sicer je potrebno povedati, da cerkev niti ne pozna imena koalicije. Gre za Koalicijo za ločitev države in cerkve in ne za Koalicijo za ločitev Cerkev in države, kot to piše cerkev. Če katoliška cerkev ne pozna niti tako enostavne zadeve, kot je ime koalicije, se postavi vprašanje, koliko so lahko njene navedbe in trditve sploh verodostojne.

Katoliška cerkev pravi:

Stališča koalicije pozivajo k izločitvi Katoliške Cerkev kot verske skupnosti iz javnega življenja.

Koalicija odgovarja:

Te cerkvene navedbe ne držijo. Koalicija za ločitev države in cerkve se v skladu z ustavno zagotovljeno pravico do peticije in svobode izražanja zavzema za to, da se odpravi državno financiranje katoliške cerkve, in posledično seveda ostalih verskih skupnosti. Ne glede na to, kako kdo tolmači načelo ločitve države in cerkve, je to v skladu s slovensko ustavo. Ker pa cerkev vedno bolj postaja strah, da bi izgubila državna sredstva, katerim se očitno noče odreči, kljub vsemu bogastvu, ki ga poseduje, takšno akcijo označi kot poziv k izločitvi cerkve iz javnega življenja in podobno. Katoliška cerkev zavaja tudi s pojmom javno. Koalicija ne nasprotuje udeležbi cerkve v javnem življenju, to je v medijih, raznih prireditvah ..., vsekakor pa nasprotuje temu, da bi sodelovala v »državnem življenju«, to je, da bi bila del državnega sektorja, kot je npr. sedaj v določenih primerih: Teološka fakulteta, vojaški kurati, blagostilni državnih objektov, verouk v javnih šolskih prostorih, sklepanje meddržavnih pogodb ... To je namreč v nasprotju z načelom ločitve in njene trditve, da je civilna družba. Potrebno je torej ločiti javno od državnega.

Katoliška cerkev pravi:

Stališča koalicije pozivajo k onemogočanju izvrševanja individualno in kolektivno zagotovljene ustavne pravice do verske svobode in rušijo enakopravnost med organizacijami civilne družbe.

Koalicija odgovarja:

Kako zbiranje podpisov za odpravo državnega financiranja katoliške cerkve poziva k onemogočanju izvrševanja individualno in kolektivno zagotovljene ustavne pravice do verske svobode, ve in »vidi« samo cerkev. Kot da je molitev nekega posameznega vernika ali maša v cerkvi odvisna od zbiranja podpisov za odpravo državnega financiranja cerkve. Zares čudno. Cerkevna izmišljotina.

Katoliška cerkev pravi:

Stališča koalicije rušijo enakopravnost med organizacijami civilne družbe. Katoliška cerkev kot verska skupnost je sestavni del civilne družbe, od države bi morala biti ločena tudi celotna civilna družba.

Koalicija odgovarja:

Katoliška cerkev ne more biti del civilne družbe. Civilna družba oz. njeni posamezni deli (društva, zavodi ...) ne sklepajo mednarodnih pogodb in njihova matica ni tuja država. Civilna družba nima svoje vojske, kot jo ima Vatikan, del katerega je tudi cerkev v Sloveniji. Civilna družba nima svojih kuratov v slovenski vojski, kot jih ima Vatikan, nima svoje banke, ni bajno bogata. Institucije civilne družbe niso ustanovljene po predpisih tuje države, temveč Slovenije, kar pa ni slučaj pri katoliški cerkvi, saj so deli cerkve v Sloveniji ustanovljeni po tujem pravu (kanonskem) in ne slovenskem. To jasno izhaja iz vatikanskega sporazuma. Zato ni jasno, kako stališča koalicije rušijo enakopravnost med organizacijami civilne družbe, če cerkev ni del te civilne družbe. Ni pa potrebno, da bi bila od države ločena tudi civilna družba, saj takšne »ločitve« ustava ne zahteva oz. predpisuje, kot je to primer pri verskih skupnostih.

Katoliška cerkev pravi:

Stališča koalicije ocenjujemo kot netenje nestrpnosti in spodkopavanje demokratičnih temeljev.

Koalicija odgovarja:

Koalicija naj bi po trditvah cerkve s svojimi stališči

netila nestrpnost in spodkopavala demokratične temelje. Če bi to držalo, bi že morali biti sproženi ustrezni državni postopki, kar pa nam ni znano. Če nekdo deluje v skladu z ustavo, v smislu svobode izražanja pa izreče nekaj kritičnih besed na račun cerkve in države, ki podpira mnoga neustavna dejanja cerkve, je to po cerkvi netenje nestrpnosti in spodkopavanje demokratičnih temeljev. Jasno, da to ne drži. Koalicija vse te cerkvene navedbe zavrača. Zato se postavlja vprašanje, ali niso cerkvene ocene o netenju nestrpnosti in spodkopavanju demokratičnih temeljev, izrečene z namenom, da se Koalicijo za ločitev države in cerkve očrni, jo v javnosti predstavi kot nevarno, kar je znak vernikom, tako laikom kot klerikom, da je potrebno koalicijo in njene pripadnike preganjati. Ali ima cerkev v svojih vrstah zopet inkvizitorje, ki jim je cerkev dodelila nalogo, da v javnosti hujskajo zoper drugače misleče in verujoče?

Koalicija torej ne neti nestrpnost in ne spodkopava temeljev demokracije. Vprašanje pa je, ali te oznake ne držijo za katoliško cerkev? Kako sicer tolmačiti naslednji zapis, ki je del uradnega cerkvenega nauka: »Cerkev ima v moči svoje božje ustanovitve dolžnost, da kar najvestneje varuje zaklad božje vere neokrnjen in nedotaknjen ter da stalno z največjo gorečnostjo čuje nad zveličanjem duš. Zato mora z največjo skrbnostjo odstranjati in izločati vse tisto, kar utegne nasprotovati veri ali kakorkoli postavljati v nevarnost zveličanje duš. – Zaradi tega ima Cerkev na temelju tiste oblasti, katero ji je zaupal njen božji ustanovitelj, ne le pravico, temveč tudi dolžnost, da ne le trpi, marveč da prepoveduje in obsoja katerekoli zmotne, če tako zahtevata neokrnjenost vere in zveličanje duš.« (Strle Anton, Vera Cerkev, str. 203) Kako je to izgledalo v preteklosti, je znano: milijoni in milijoni mrtvih.

V bibliji med drugim piše:

· Kdor udari svojega očeta ali mater, naj bo kaznovan s smrtjo. (2 Mz 21,15)

· Če kdo prešuštvuje z ženo svojega bližnjega, naj bosta oba usmrčena, prešuštnik in prešuštnica. (3 Mz 20,10)

· Če kdo leži z ženo svojega očeta, s tem odgrne nagoto svojega očeta; naj bosta oba usmrčena; njuna kri pade nanju. (3 Mz 20,11)

· Če kdo leži z moškim, kakor se leži z žensko, sta oba storila gnusobo; naj bosta usmrčena; njuna kri pade nanju. (3 Mz 20,13)

To je samo nekaj od množice zelo sovražnih in zločinskih citatov iz biblije, ki jo cerkev ljudem predstavlja celo kot božjo besedo. Ali ni Bog rekel Ne ubijaj? Znani nemški zgodovinar Karlheinz Deschner je rekel, da na svetu ni organizacije, ki bi bila »v antiki, vključno s srednjim in novim vekom ter posebno v 20. stoletju tako obremenjena z zločini, kot krščanska cerkev, prav posebno rimsko-katoliška cerkev«. (Die beleidigte Kirche«, str. 42) To o nestrpnosti in spodkopavanju demokratičnih temeljev družbe s strani cerkve pove vse. Jasno je, da to kar cerkev pripisuje koaliciji, dela že stoletja sama. Zato so ocene nekaterih, da je cerkev veliko breme za moderno družbo, zelo mile v primerjavi s tem, kar je rekel zgodovinar Deschner.

Odgovori koalicije na druge navedbe

Katoliška cerkev pravi:

Koalicija odgovarja:

Finančna pomoč države cerkvenopravnim osebam je v skladu z Ustavo RS, zakoni in ustavno presojo Zakona o verski svobodi.

Koalicija odgovarja:

Cerkev torej pravi, da je finančna pomoč države cerkvenopravnim osebam v skladu z Ustavo RS, zakoni in ustavno presojo Zakona o verski svobodi. Iz omenjenega bi izhajalo, da je vsaka državna finančna pomoč cerkvi oz. njenim cerkvenopravnim osebam v skladu z ustavo. To ne drži. Iz točke 130 odločbe Ustavnega sodišča z dne 15.4.2010, št. U-I-92/07-23 izhaja, da financiranje verskih skupnosti ni dolžnost države, ki bi izhajala iz 41. člena ustave, vendar to ne pomeni, da je takšno financiranje, če obstaja, samo po sebi ustavno nedopustno. Država, tako ustavno sodišče, sme zagotavljati gmotno podporo, če to ne nasprotuje načelu o ločenosti države in verskih skupnosti in sicer zlasti iz tega načela izvira zahteva po verski nevtralnosti države. Ustavno sodišče torej veže državno financiranje cerkve na določene pogoje, predvsem mora biti država pri takšnem financiranju versko nevtralna.

Če država financira (gmotno pomaga) cerkvi, nikakor ni versko nevtralna!

Iz predpisov katoliške cerkve jasno izhaja, da je širjenje in obramba vere bistvena in stalna dolžnost vseh vernikov, tako laikov kot klerikov, in seveda

vseh cerkvenopravnih oseb. Da je temu tako, izhaja iz Katekizma katoliške Cerkev (št. 899 in naslednji): »Poučevati koga z namenom, da bi ga privedli k veri, je naloga vsakega pridigarja in celo vsakega verujočega.«

· »Svojo preroško poslanstvo izvršujejo laiki tudi z evangelizacijo, to je z 'oznanjevanjem Kristusove blagovesti s pričevanjem življenja in besede.' ...«

· »Verniki, natančneje laiki, so na najbolj sprednji črti življenja Cerkev; ...« in Zakonika cerkvenega prava:

· »Vsi verniki imajo dolžnost in pravico prizadevati si, da se bo božje oznanilo odrešenja bolj in bolj širilo med vse ljudi vseh časov in po vseh krajih zemlje.« (kanon 211)

· »Ker je celotna Cerkev po svoji naravi misijonarska in je delo evangelizacije treba imeti za temeljno dolžnost božjega ljudstva, naj vsi verniki, zavedajoč se svoje odgovornosti, sprejemajo svoj delež pri misijonskem delu.« (kanon 781)

Vsa cerkvena dejavnost je torej usmerjena v širjenje vere (evangelizacija, misijoni ...). Da lahko cerkev širi vero, mora imeti sredstva. Ogromno ima svojih, nekaj jih dobi od drugod in npr. od države. Ne glede na to, od kod izvirajo sredstva, jih je cerkev dolžna nameniti za širjenje vere, saj je to, kot že navedeno, njena bistvena dolžnost.

Če država financira oz. gmotno pomaga cerkvi (in njenim organizacijam), le-ta tako ali drugače uporabi državna sredstva za širjenje svoje vere. Tudi z državnimi sredstvi se torej tudi širi katoliška vera, kar pomeni, da ta sredstva niso versko nevtralna. Zato tudi država ni več versko nevtralna, saj se z njenimi sredstvi širi katoliška vera, izvršuje se torej verska dejavnost. To pa je v nasprotju z že omenjenim stališčem ustavnega sodišča, da gmotna podpora cerkvi ne sme nasprotovati verski nevtralnosti države.

Država torej s svojimi sredstvi, ki jih plasira v cerkev in njene organizacije, pomaga pri širjenju vere, kar je bistvo cerkve. To velja tudi za področje socialne države, kjer bi lahko država po mnenju ustavnega sodišča gmotno pomagala cerkvi. Namreč tudi karitas je ustanovljen za širjenje in obrambo vere in je dobrodelnost samo drugotnega pomena. Karitas s sredstvi države tako ali drugače širi katoliško vero. Enako velja tudi za področje cerkvenega izobraževanja. Tudi na tem področju cerkev preko svojih šol (osnovna šola, gimnazije, teološka fakulteta) širi katoliško vero. To dela tako preko vodstva, kot tudi preko učiteljev, pri čemer je jasno, da so vse ključne pozicije v rokah »preverjenih katolikov«, ki imajo dolžnost, da vedno in povsod širijo vero. Ali pri tem cerkveno šolstvo izvaja javne programe, sploh ni pomembno, saj morajo katoliki tudi preko teh programov širiti vero. Ali oni to počnejo ali ne, ni bistveno, bistveno je, da je to njihova dolžnost.

Da je ustavno sodišče dopustilo gmotno podporo na področju socialne države, je po našem mnenju mogoče pripisati temu, da pač ne pozna dobro cerkvenih predpisov in njenega nauka ter ni dojelo, da se tudi preko karitasa ... širi vera. Mogoče pa je še kakšen drug razlog, ki pa nam ni znan. Tudi če cerkev pridobiva državna sredstva preko javnih razpisov, to ne spremeni dejstva, da bo ta denar pretežno ali v celoti uporabila za širjenje vere, vsi davkoplačevalci pa moramo pri tem nepravilno, pod državno in cerkveno prisilo pomagati. V nasprotju s sodobnimi standardi, mislimo na pomoč civilni družbi, ki veljajo v 21. stoletju. Cerkev pa ni civilna družba, temveč specifična državno organizirana tvorba.

Katoliška cerkev pravi:

Načelo ločitve ni sporno in ga Cerkev sprejema.

Koalicija odgovarja:

Kaj je ločitev države in cerkve, je za cerkev že pred 2000 leti definiral Jezus iz Nazareta. Rekel je namreč, da njegovo kraljestvo ni od tega sveta. S tem je katoliški cerkvi jasno povedal, da naj gradi duhovno (notranje) kraljestvo preko uredničenja

desetih Božjih zapovedi in Govora na gori, ki vsebuje visoka etična pravila za mirno in bogato življenje na Zemlji. Pri življenju po teh načelih se v cerkvi sploh ne more pojaviti problem ločitve države in cerkve, še posebej ne, ker je Jezus tudi rekel: »dajte cesarju, kar je cesarjevega in Bogu, kar je Božjega«. Jezus je tudi rekel, da lažje pride kamela skozi šivankino uho, kot bogataš v nebesa in »prodaj vse in mi sledi.« Jezus je bil tesar in ni živel na račun države in drugih. Tudi to so impulzi cerkvi, ki dodatno definirajo ločitev države in cerkve. Ker pa katoliška cerkev ne sledi Jezusu, pač stalno prihaja do zapletov v zvezi s tem. Trditve, da katoliška cerkev sprejema načelo ločitve velja torej samo navidezno. V praksi si cerkev prizadeva, da se to načelo odstrani, saj želi biti država v državi oz. nad državo.

Katoliška cerkev pravi:

Glede vprašanja financiranja poudarjamo, da država ne financira niti Katoliške Cerkev niti drugih Cerkev in verskih skupnosti, pač pa omenjenim subjektom zaradi njihove splošne koristnosti lahko finančno pomaga.

Koalicija odgovarja:

Gre za igro besed, s katero želi cerkev prikriti bistvo stvari, to pa je, da dobiva davkoplačevalski denar za svojo dejavnost. In ta dejavnost je lahko samo verska, kajti gre za versko skupnost.

Cerkev pravi, da je splošno koristna. Ali je lahko splošno koristna, če:

· ne priznava slovenske ustave, če je ta v nasprotju z njenimi evangeliji (KKC, št. 2242)

· »prisilno« krsti dojenčke in z večnim peklom grozi tistim, ki ne dajo krstiti svojih otrok (ZCP, kanon 687: »Starši so dolžni poskrbeti, da bodo otroci krščeni v prvih tednih ...«)

· ne priznava celovitega izstopa in izobči oz. prekolne tiste, ki iz nje izstopijo

· ne priznava slovenske ustave, saj podpira smrtno kazen (KKC, št. 2266 in 2267), ki je v Sloveniji po ustavi ni

· ne priznava pravice do življenja, saj je v bibliji, ki je zanjo božja beseda in je še sedaj veljavna, predvidena smrtna kazen za mnoge moralne prekrške (po predpisih stare zaveze, ki jih mora vsak katolik vestno izpolnjevati, je potrebno pobiti homoseksualce, prešuštnike, trmoglave sinove, ženske, ki so jih razglasili za čarovnice, tiste, ki ne poslušajo duhovnikov in podobno)

· diskreditira ženske in jih ne smatra enakim moškim, saj trdi:

◦ ženske so določene predvsem za to, da zadovoljijo moško pohotnost (Johannes Chryostomos, 349-407, grški cerkveni učitelj)

◦ ženska je manj vredno bitje, ki ga Bog ni ustvaril po svoji podobi. Naravnemu redu ustreza, da žene služijo možem (Cerkveni oče Avguštin, 354-430 – Avguštin velja za enega najpomembnejših cerkvenih učiteljev)

◦ bistvena vrednota žene je v njeni sposobnosti rojevanja in njeni gospodinjski koristi (Tomaž Akvinski, cerkveni učitelj 1225-1275)

◦ žena mora pokriti glavo, ker ni podoba Boga (Ambrozij, cerkveni učitelj, 339-397).

Ali je tudi Jezus iz Nazareta rekel, da je ženska »ustvarjena kot pomočnica človeku«, kot je to dne 15.7.2001 v katoliškem tedniku Družina zapisal župnik Pacek?

Ali je lahko cerkev splošno koristna?

Za nas vsekakor ne, pa še za mnoge druge tudi ne.

Katoliška cerkev pravi:

Verniki plačujejo davke, davke prav tako plačujejo cerkvenopravne osebe, zato je zaradi enakega obravnavanja potrebno imeti do vseh enake kriterije.

Koalicija odgovarja:

Ni nam znan noben zakon, ki določa, da verniki plačujejo davke. Ko nekdo kupi v trgovini kruh, plača DDV kot potrošnik oz. kupec in ne kot vernik ali ateist. Tudi dohodnine ne plačujejo verniki, temveč prebivalci oz. rezidenti Slovenije. Katoliški verniki ne plačujejo niti cerkvenega davka, ki bi ga uvedla sama cerkev. Zakaj ne? Na ta način bi lahko pokrili vse svoje potrebe, saj ima cerkev več kot milijon svojih članov. Enako velja za cerkvenopravne osebe. Ne plačujejo davkov kot cerkvenopravne osebe, temveč kot zavodi, društva ... In čisto na koncu: Vsi plačujemo davke in samo verniki RKC in še nekaterih verskih skupnosti imajo privilegij, da za njihove verske potrebe plačujemo vsi davkoplačevalci. Gre torej za hudo manipulacijo klera: češ tudi verniki imajo pravico do koristi iz davkov, ne povedo pa, da imajo poleg svojih verskih tudi vse ostale pravice, izhajajoče iz davkov, tako kot vsi državljani. Nedopustno zavajanje!

Več o koaliciji na www.locitev-drzave-cerkve.org